

டிசெம்பர் 980

நிலத்துவர்

அக்டோபர் 16

நத்தார் வாழ்த்துக்கள்

ஏனது
நத்தார்
ஊன்பஸிப்புடைய
தேஷ்கப்பிள்ளை
மனை எண்
வெனாய்

ஒசுங்கதாகுள்
தெய்வும்
ஷந்முலை
கீழ்யும்

கல்வி தாலை ரோம்ஸ்
கூல. 5/B, பள்ளி நிலையம்
ஊனி யா

விலை ரூபா. 1-90

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஷிவப்பர் 1980

- யாழ்ந்திரில் பெண்கள் கெளர வமாக இருந்து சாப்பிடுவதற்கு ஏற்ற இடம் எது?
- இது தெரியாதா மலாயன் கபே இருக்கு வாபோகலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில்...

சுத்தமான தரம்மிக்க

சைவ உணவு வகைகளுக்கும்

சிற்றுண்டி வகைகளுக்கும்

உங்கள் நினைவில் நிறைந்த இடம்

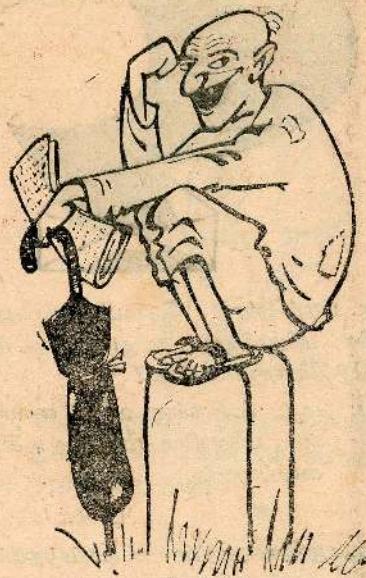
மலாயன் கபே - யாழ்ப்பாணம்.

T. P. 8074

சிறத்தெரன்

யாழ்ப்பாணத்தில் வீட்டுக்கு நாலு என்னியர், மழை வெள்ளம் ஓடி வழியத்தான் வாய்க்கால் கள் கட்டுவாரில்லை.

ஸ்ரீவீல்விஷ்ணுதீர்மீ

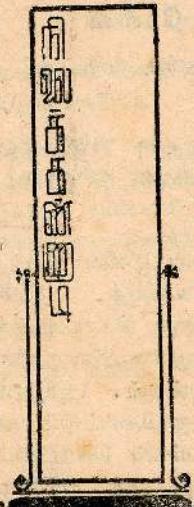

சிறத்தீரனும் சிறுகதைகளும்...

பேரன்புக்குரிய
வாசக சொதரர்களே,
எழுத்தாள நண்பர்களே!

வணக்கம்

- நீங்கள் ஆவலுடன் எதிர் பார்த்திருந்த சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள் இதோ இவ்விதமில் வெளியாகியுள்ளன. முடிவுகளை பார்க்குமுன் போட்டிக்கு வந்த கதைகள் பற்றி சில வார்த்தைகள்...
- வழைபோல இந்தப் போட்டியிலும் பெருமைப்படத்தக்க, தரமிக்க கதைகள் நம் தேர்வுக் குழுவினரை பிரமிக்க வைத்துவிட்டது.
- குறிப்பிடத்தக்க, பெருமித மடையக் கூடிய ஒரு விஷயம், நம் படைப்பாளிகள், பாரம்பரியம், பண்பாடு, என்ற கட்டுகளையே சுற்றிச்சுற்றி வராமல் மக்களின் பிரச்சனைகள், போராட்டங்களை வீறுமிக்க மனிதாபிமானக் கண்ணேடுத்துடன் அனுகியே பெரும்பாலான

கதைகளை படைத்திருக்கிறார்கள் என்பது...

- சாதாரண குடும்பப் பிரச்சனைகளைக் கையாளும் போதுகூட மேற்குறிப்பிட்டது போன்று சுற்றுடல் சமூக அரசியல் அழுகப் பின்னணிகள் அவற்றுடன் சமாந்திரமாக நகர்ந்து செல்வது துல்லியமாக காட்டியிருப்பது அவர்களின் சிந்தனை வளர்ச்சியை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.
- குறிப்பாக புதியவர்கள், இளைஞர்கள் மிக நுணுக்கமாகவே சிந்திக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்வுதரசுக் கூடிய எதிர்காலத்திற்கு ஒரு ஒளியைக்காட்டுகிறது.
- அணவருக்கும் எமது மனம் நிறைந்த பாராட்டுக்கள்.
- அடுத்த இதழ் — பொங்கல் சிறப்பிதழ் பரிசுக் கதைகள், புதிய தொடர்க்கதை மற்றும் புதியஅம்சங்களுடன் பொலிந்து வரவுள்ளது. மகிழ்ச்சிதானே.

நன்றி.

சிறத்தீரன்

நகை: 18

சுவை: 12

ச. பரம்சோதி செம்பியன்பற்று
கே: மனைவிக்கும் மது விற்கு ம
வித்தியாசம் என்ன?

ப: மது உயிருக்கு உலை வைக்
கும், மனைவி உயிர்வாழ உலை
வைப்பவன்.

● □

த. பரமேஸ்வரன் மட்டுநகர்
கே: மனிதனின் ஆசை என்ன?

ப: குறுக்குவழியில் பணம்சோ
வேனும். இறந்த பின்பு
மோட்சத்திற்கு போக
வேனும்.

● □

சி. தவபாலன் மன்னார்
கே: எல்லா மனிதர்களின் கவலை
யும் ஒருவிதமா?

ப: இல்லை... கவலைகள் பலவிதம்
கண்ணரீர் ஒருவிதம்.

● □

க. பலராமன் அச்சவேலி
கே: உமது மனைவிபற்றி நாலு
வரி கூறும்?

ப: அந்த எரிச்சலை ஏன் கேட்கிற்கள் எரிபொருள் தட்டுப் பாட்டைச் சிறிதும் கிந்தியாதவர். பொரியலெல்லாம் கரி.

● □

க. தர்மராஜன் கரவெட்டி
கே: நாட்டில் வினாயிக்கு வினாடி
ஏற்படும் விபத்துகள் பற்றிலமது
கருத்து என்ன?

ப: மனிதனில் வேகம்கூட விவே
கம் குறைவு என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

முராரவேலு பேராதனை கண்டி
கே: பொதுசனத்தின் தலைமூத்
தைப்பற்றி உமது கருத்து?
ப: மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வரும்
கட்சிகளால் தலை எழுத்து
அழித்து அழித்து எழுதப்பட்டு
டுக் கொண்டிருக்கிறது.

● □

மனிசேகரன் திருமலை

கே: மனிதன் ஏன் பிறந்தான்?

ப: வரிகட்டவும் வாக்குச் சீடு
பூப்போடவும்...

● □

சந்திரமதி கொட்டாஞ்சேலை

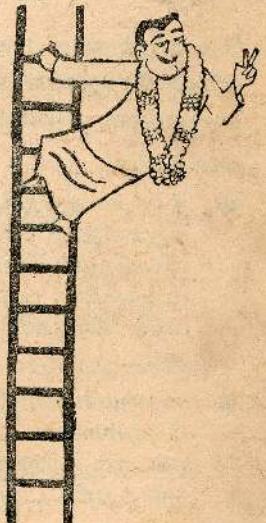
கே: சிலருக்கு கோபம் திடீரென
வருகிறதே?

ப: குறைந்த நீருள்ள பாளை
குடும்பிடிக்க நேரம் எடுப்பில்லை.

● □

செவ்வி ராஜமலர் அச்சவேலி

கே: புகழ் எப்படிப் பட்டது?

ஐம்மைமுகமது காத்தான்குடி

கே: அன்றைய நாகரீகத்திற்கும்
இன்றைய நாகரீகத்திற்குமுள்ள
வேறுபாடு என்ன?

ப: அந்தக்காலத்தில் அண்ணன்
அணிந்த உடையை தம்பி
அணிந்தான். இன்று தங்கை
யும் அணிகின்றன.

பரிசுக் கேள்வி

எஸ். அண்டன்டேவிட்

கச்சேரி வீதி, நல்லூர்

கே: நத்தார் தினத்தின்போது
வல்லரசுக்களிடம் நீர் வேண்டுவது
என்ன?

ப: கொட்டிலில் பிறந்த பாலன்
யேசுவைத் தியானிக்கும்
போது கொட்டிலில் அழும்
ஏழைக்குழந்தைகளையும் சிந்தியுங்கள். ஆயுதம் செய்வதற்கு கொட்டும் பணத்தால்
அவர்கள் கொட்டும் கண்ணீரைத் துடையுங்கள்.

கதிரவேலு வவுனிக்குளம்

கே: இன்றைய உலகப்பொருளா
தார நிலைப்பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர் மகுடியாரே?

ப: பொருளாதாரப் போராட்டத்தில் கணவன் மனைவி
அன்பு பிள்ளைப்பாசம் எல்லாம் காலடியில் மிதிபடு
கிறது.

ப: அது ஏனிபோன்றது, சிலர்
அதில் ஏறழுடியவில்லையே
யென ஏங்கு கின்றார்
கள். சிலர் ஏறிக்கொண்டே
போகின்றார்கள். சிலர் ஏறி
இறங்கி விடுகின்றார்கள்.

க. வரதாஜன் மன்னர்
கே: மேல்நாட்டவர்கள் பெண்
கள் புகைப்பதை ஆதரிக்கின்றார்
களோ! கராணம் என்ன?

ப: வாயில் சிரட் இருந்தால்
பேசாமல் இருப்பார்களால்
வா?

மழுவன்னன் கிளிநோச்சி

கே: எவன் அரசியல் வாதி?

ப: ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லா
மல் நீண்டநேரம் பேசுபவன்

எம். திலகவேணி வெள்ளவத்தை
கே: மனிக்கட்டுக்கும் மனிதனுக்கு
கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: மனிக்கடு சாவி கொடுத்
தால் வேலை செய்யும்.
மனிதன் சம்பளம் கொடுக்கா
விட்டாலும் வேலைசெய்வான்

தமிழினியன் உரும்பராய்
கே: ஒரு அரசியல் தலைவனின்
நிலை என்ன?

ப: அவரைத் தொடர்பவர்களு
முண்டு. தூரத்துபவர்களு
முண்டு.

சௌவி லோவதி திருமலை
கே: மனிதனுடன் கூடிப்பிறந்து
என்ன?
ப: மரணம்.

எம். திருவேணி மட்டக்களப்பு
கே: எவன் பசி தெரியாதவன்?
ப: சாப்பாட்டு மேசையில் விவா
திப்பவன்.

சி. பரிமளராசா அங்குவலி
கே: பஸ் நிலையத்தில் ஏற்படும்
காதல் திருமனைத்தில் முடிந்தா?

அ. தங்கவேலு - ஆஜெக்கோட்டை

கே: எவன் சமூகப்பற்றுள்ளவன்?
ப: தராசில் தன் உடலை நிறுத்
துப் பார்ப்பவனேல்ல... நிதித்
தராசில் தன் உள்ளத்தை
நிறுத்துப் பார்ப்பவன்.

எஸ். அன்வர் ஜின்ன வீதி, யாழ்
கே: அனுபவம் என்பது என்ன
மகுடியாரே?

ப: நாம் பாட்டாலாகி பல்
இழந்தபின்பு கிடைக்கும்
‘ருத்பிறஷ்’

சாப்பு தும்பளை
கே: எது உமது கண்களுக்கு அவ
லட்சனம்?
ப: சோம்பேறியின் கை கடிகா
ரம், கஞ்சனின் விரல்மோதி
ரம், முக்கு நுனியில் கோப
முன்னவளின் முக்குத்தி.

இ. பரந்தாமன் அங்குவலி
கே: தமிழரம் கண்ட மிச்சம்
என்ன?

ப: அரசியல்வாதிகளுக்கும் பதனை
யிலிருப்போர்க்கும் மாலைகள்
குட்டியதுதான் மிச்சம்.

ப: சிலது ஒடும், சிலது தள்ளி
ஒட்டவைக்க வேண்டும். சிலது
“பிரேக் டவுன்.”

க. ஈஸ்வரகுமார் வெள்ளவத்தை
கே: மகுடியாரே! உமக்குப்பாடத்
தெரியுமா?

ப: எனக்கு வாழ்க்கையில் ஒரே
ஒரு கவலைதான் தம்பி...
இலிமையான சார்ரம் இருந்து
தும் சங்கீதம் படிக்கக்கூடுத்து
வைக்கவில்லையே. அந்த வீரக்
தியில்தான் மகுடி ஊது
கிறேன்.

ம. மனிவண்ணன் கோப்பாய்
கே: இலங்கையில் என் லோரும்
வேலைசெய்து கொண்டிருக்கின்றார்
களா?

ப: இல்லை... ஹரை மோட்டார்
ஈச்சுக்களில் சுற்றித்திரிபவர்
வேலைசெய்வதில்லை... மோட்டார்
யந்திரம்தான் வேலை
செய்கின்றது.

தேன் பொழுது

அடுத்த இதழில்
செல்வி சாந்தா
பொன்னுத்துறையினி
பேட்டி வெளிவருகிறது.

விரித்தியன்

சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள்

1-ம் பரிசு யாழ்/நேடியோஸ் பதி நிறுவனம் வழங்கும். ரூபா 100/-.

(இரு கதைகள் பகிர்ந்து கொள்கின்றன)

'ஓன்றுக்குள் ஓன்றுய் உருவாகும் சாலங்கள்'
எழுதியவர்:

மருதூர் அலிக்கான்
சாய்ந்த மருது — 1. கல்முனை.

'நான் வரும் திருநாள்'

எழுதியவர்:

வடகோவை வரதராஜன்
பிராம்பற்றை, கோப்பாய் வடக்கு.

2-ம் பரிசு யாழ்/வர்கோப்பிபார் நிறுவனம் வழங்கும் ரூபா 75/- ஐ

(இருகதைகள் பெற்றுக் கொள்கின்றன)

'வணகோடுக்குறும் நேர்கோடுக்குறும்'

எழுதியவர்:

பாலா அசோகன்
பூங்கோ இல்லம், வியாபாரி மூலை
பருத்தித்துறை.

'எங்கள் விலை ஒன்றுதை ரூபாய்....'

எழுதியவர்:

இளவாலை விழுயேந்திரன்
தியாகி அகம்
சிறுவிளான், இளவாலை.

● அநேகம் பேர் தங்களைக் கலைஞர் என்று
சொல்லுகிறார்கள். ஊராரும் அவர்களை
அப்படியொடைய மதிக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதம்
வளர்ச்சிக்கான அடையாளம் எதையும்
அவர்களுடைய சிறுஷ்டிகளிலே காண
முடியவில்லை. — மகாத்மா காந்தி.

3-ம் பரிசு ஒருசிரித்திரன் அபிமானிவழங்கும்

50/- ரூபாவை

(இருகதைகள் பெறுகின்றன)

நியாயப்படுத்துகின்ற கெட்டிக்காரர்கள்.

எழுதியவர்:

S. முத்துக்குணரத்தினம்
'இலங்கை வங்கி'
மாவட்டக் காரியாலயம்
மட்டக்களப்பு.

ஒரு பிழைப்பு புளிதமாகிறது.

எழுதியவர்:

திக்குவல்லை கமால்
145, யோனகபுர, திக்குவல்லை.

ரூபா 20/- ம் பாராட்டுப் பரிசு பெறும், பிரசரத்திற்கு
தகுதியான

4 கதைகள்

□ கூடு திரும்பும் வண்ணுத்திப் பூச்சி

காவலுர் எஸ். ஜெகநாதன்
மத்திய விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகம்
கன்னேரவா, பெருதெனிய.

□ ஒட்டுண்ணி கள்.

இராஜ தர்மராஜா
133, பிரதான வீதி, திருகோணமலை.

□ விடிவு காலம்

எம். சுரேந்திரன்
133 மீதோட்டமுல்ல ரேடு
வெல்லம்பிட்டிய.

□ எல்லைக்குழம் அதன் எநிரோவியும்

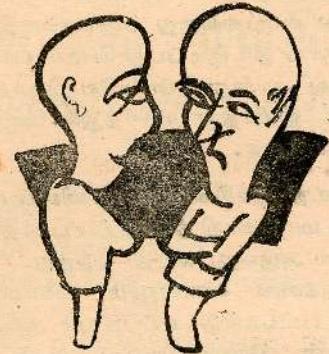
செல்வி சாரதா சண்முகநாதன்
கரம்பொன் மேற்கு, காவலுர்.

● போட்டியில் பங்குபற்றிய அணவருக்கும்
எம் பாராட்டுக்கள்.

● எந்த மனிதனும் தன் பலவீனத்தினாலேயே
சுதந்திரத்தை இழக்கிறான், வேறு ஏத
ஞானம் அல்ல. இதுன் திடமான அபிப்
பிராயம்.

— மகாத்மா காந்தி

'கைடி' யுடன் சிரியுங்கள்

முருகர்: என்னப்பா குடும்பக்கட்டுப்பாட்டை பற்றிபேசிக் கொண்டிருந்தார்... இடையில் குதித்து ஒடுக்கிறோ...

வேலர்: அவருடைய மனைவிக்கு ஒரே சூழில் 3 குழந்தைகள் பிறந்திருக்குதாம்...

வீட்டுக்காரர்: என்னப்பா நீ கொண்டு வாற பால் முழுவதும் ஒரே தண்ணியா இருக்கு...?

பால்காரன்: மன்னிச்கிருங்க ஜூயா

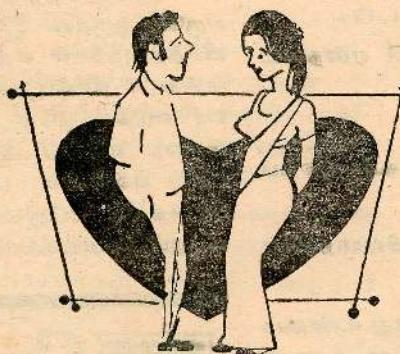
பாலைக் கட்டியாக கறக்க முடியாதுங்க.

டெரக்டர்: கொள்ளையடி குமகாட்சியில் இவ்வளவு தத்துப்பமாக நடித்திருக்கிறீர்களே...

நடிகர்: முன் அனுபவம் தான்காரணம். இரண்டு வருஷம் ஜெயில்லைகூட இருந்தனன்.

டெரக்டர்:

காதலி: தினமும் 'ரியூஃன்'கிளாசிலை சயன்ஸ் மாஸ்ட்ரோடையும், இங்கிலீஸ் மாஸ்ட்ரோடையும், ஓசே பிரச்சினைதான்.

காதலன்: எனக்கும் தினமும் இரண்டு மாஸ்ட்ரோடைபிரச்சினைதான்.

காதலி: நீங்கதான் படிப்பைபவிட்டிட்டங்களே... எந்தமாஸ்ட்ரோடை பிரச்சினை.

காதலன்: ஒன்று 'லாண்ட் மாஸ்டர் மற்றது ரூட் மாஸ்டர்.

இம்மாதத் துணுக்குப் போட்டி

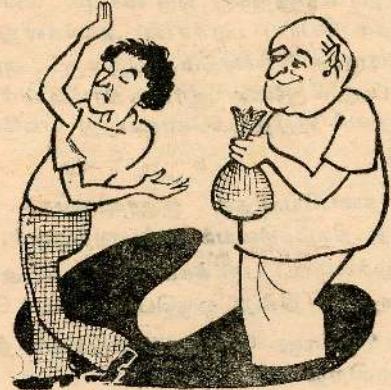
நிங்களும் ஏன் ஒரு
ஹாக்கிரட்டேஸ்

ஆகக்கூடாது?

சீழ்க்கானும் சித்திரத்திற்கு

'ஜோக்கிட்டைஸ்' எழுதிய தனுக்கு கீழேயுள்ளது.

நவீன விஸ்வாமித்திரா....

அவன்: நான் லஞ்சம் வாங்குவதில்லை ஆனால் நீங்கள் அன்பளிப்பென்று சூரும்போது எனக்கு மறுக்க மனம் வருவதில்லை.

மேலேயுள்ள படத்தைப் பாருங்கள். அதற்கேற்ற கருத்துள்ள நைகச்சவைத் துணுக்கு உங்கள் மனதில் பளிச்சிடுகிறதா? உடனே அதனை ஒரு போஸ்காட்டில் எழுதி எமக்கு அனுப்புங்கள் ஒருவர் எத்தனை துறைக்கு வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம் ஆனால் ஒவ்வொரு துணுக்கோடும் சீழ்க்கண்ட கூப்பனை ஒட்டி அனுப்புதல் அவசியம்...

சிறித்திரன் துணுக்குப் போட்டி

559. கே. கே. எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

பினைமானம்

அகலங்கள்

அது ஒரு திருமண வைபவம். இந்தக்களின் திருமண மரபுப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அங்கே ஓர் நிகழ்ச்சி. தாலி கட்டி ஆயிற்று. மனமகனும் மனமகனும் தண்ணீர்த் தாழியில் கைவைத்து ஏதோ தேடு கிருஷ்கன் ஆம் தெரிந்த விடயம்தான். மோதிரம் ஒன்று தண்ணீர்த் தாழியில் போடப்பட்டிருக்கும். அதனை அவர்கள் எடுக்க வேண்டும். மனமகனும், மனமகனும் தமது வலது கைகளை தாழியில் வைத்தனர். சிறு நேரத்துக்கு ஒரு கையும் வெளியே வரவில்லை. ஏதோ பெரிய பிரச்சனை அவர்களது கைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். இருவரும் அந்த மோதிரத்தை எடுப்பதில் தீவிர ஆவ்வும் காட்டினர். ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர் பறித்துக்கொண்டது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது.

சபையோர்கள் குதுகலமாகச் சிரித்துக்கொண்டு அந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்ணுற்றனர். எனக்கு அந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கப் பெரிதும் அருவருப்பாக இருந்பக்கத்தில் நின்ற ஒருபெரியவரிடம் கேட்டேன்.

“இப்படி மோதிரம் எடுக்கும் நிகழ்ச்சி ஏன்னடை பெறுகிறது”
அவர்

“இது புதுமனத் தம்பதிகளின் கூச்சத்தைப் போக்குவதற்கு நடைபெறுகிறது...”

என்று தொடங்கி அடிட்டினார். கேள்வியை நானே போட்டேன்.

“ஆமாம் முற்காலத்தில் கூச்சம் இருந்தது உண்மை தான். அதைப்போக்க இப்படிஒரு நிகழ்ச்சி நடத்துவது பொருத்தம் தான். ஆனால் இப்போது...தேவைதானு”

புன்னகைத்துவிட்டு அங்கே பொன்னகையில் மனமலியித் துமுனித்து தம்பதிகளை வேடிக்கை பார்க்கத் தொடங்கினார்.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலே படித்த ஒரு பாடல் எனது மனதிலே நிழலாடியது. ஒருபினைமான் தனதுணையேடு தண்ணீர்த் தாகத்தில் அங்கும் இங்கும் ஒடுக்கிறது. நீண்ட அலைச்சலின்பின் ஒருசிறு பள்ளத்திலே சேற்றுநீர் சிறிதனவு இருப்பதைக் கண்டுவிடுகின்றன. நீரின் அளவோ ஒருமானுக்கு மட்டுமே போதுமானது. கலைமானே அந்த நீரைப் பினைமான் அருந்தட்டும் என்று எண்ணி தனது தாகத்தையும் மற்றுது பினைமானைப் பார்த்து நிற்கிறது? பினைமானே கலைமான் அருந்தட்டுமே என்று எண்ணித்தான் அருந்தாது நிற்கின்றது. முடிவில் பினைமானை நீருள்ளோசு

செய்வதற்காக கலைமான் தானும் நீரிலே வாய்வைத்து நீர் அருந்தவது போல நடிக்கிறது.

“பினைவாய்ச் சிறுநீரை எய்தாதென் நெண்ணீப் பினைமான் பெரிதன்ன வேண்டிக் - கலைமான் தன் கள்ளத்தால் ஊச்சம் சுரமங்கப் காதலர் உள்ளம் படர்ந்த நெறி.”

இதுதான் பாடல். நான் இதனை இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று சிந்தித்தேன். கலைமானைப் போலவே பினைமானும் நீரிலே வாய்வைத்து கலைமானை நீர்குடிக் கச் செய்வதற்காக தான் நீர் குடிப்பது போல் பாகாங்கு செய்ய, நீரின் அளவு மாறுது அப்படியே இருக்க மான் கள் ஒன்றை ஒன்று நிமிர்ந்து பார்த்துக் கொள்வது போல் கற்பகை செய்தேன்.

அந்தக் திருமண நிகழ்ச்சியையும் மானினம் வகுத்த காதல் வாழ்வையும் மாறிமாறி நினைத்துப் பார்த்தேன். மனிதனின் செய்கை அருவருப்பைத் தந்தது. அந்த மோதிரம் ஒன்றினுக்காக கணவனும் மனைவியுமாக வாழப்போவர்கள் பட்டபாடு எப்படியும் அவர்களுக்குத்தானே. பின் ஏன் திருமணமாகிய முதல் நாளி வேயே இப்படி இழுபறி என்றால் எப்படி இருக்கும். கணவன் - மனைவி பலப் பரிட்சை அன்றே ஆரம்பிக்கின்றதே.

சிறிதே சிந்தித்தேன். நீரினுள் வைத்தகையை இருவருமே ஒருகண இந்தத்தில் வெறுங்கையாக எடுத்து விரித்திருந்தான் எத்தனை அழகாக இருந்திருக்கும். கள்ளத்தால் நீர்குடித்த மான்கள் போல் இருவருமே மற்றவர் எடுக்க்கட்டுமே என்று விட்டுக்கொடுத்து வெறுங்கையை எடுத்து அதை இருவரும் உணர்ந்து கொண்டால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். மானினம் மானத்தில் மட்டுமல்ல காதல் வாழ்விலும்கூட மனிதனிலும் மேம்பட்டதே.

சீடன்: குருதேவா!

குருதி: சீடனே.

சீடன்: அன்று மனிதன் தன் ஞானத்தால் கூடுவிட்டு கூடு பாய்ந்தான். இன்றைய மனிதன் ஞானம் பற்றி உங்கள் கருத்துயாதோ.

குருதி: வீடுவிட்டு பெயருகிறுனில்லையே... வழக்குத் தொடரவேண்டி இருக்கே!

ஞானஜி

பரிசுக்குரிய

பாப்பானம் → பிரமபுத்திரன்

தொடுத்தவர்:

பொழுது விடிகிறது வாழ்வு விடியவில்லை

எப்போதும் போலத்தான்
எழிலான குரியனார்
தப்பாமல் திசைகிழக்கில்
தானுதித்தான் அப்பொழுது
விடிகிறது எனக்கலி
விலா ஒடியச்சேவலுமே
அடித்தடித்துச் சிறிகிளையே
அழகொழுக்க கூவியது.
புள்ளினங்கள் வான் வெளியில்
புளிதலை பரப்பி
அள்ளிவரும் காதலினால்
ஆனந்தப் பாட்டிசைக்கும்
ஆவின மூம் பால் சரந்து
அன்பொழுக்க கண்றாட்டி
மேவுமதன் தாய்மையதன்
மேன்மையின் பறைசாற்றும்

பொழுதும் விடிஞ்சுபோக்கு
பொல்லாத பொழுதுனன்
அழுது வடிக்கின்றுன்
அவனியினே ஏழையவன்
விடம் தலைக்கு ஏறுதல்போல்
விலைவாசி ஏறுதையோ
அடம்பிடத்துப் பார்த்தாலும்
அவற்றையார் கேட்பதற்கு.
உற்றார் உறவினரின்
உதவி கீழத்திலை
பெற்றீரும் விலையெறி
போகவரக் காகமில்லை
தத்தரிக்காய் விலைகேட்டால்
காக்கல் வந்துவிடும்
உத்தரிப்போம் என்றாலும்
உணர்வு பொறுக்குதில்லை.
கிரைவிலை கேட்டால்
கிறுதி வருத்தையோ.
ஆரைநாம் நொந்திடுவோம்
அனுபவிம்போம் விடவேது.

விட்டிலே ஐஞ்சகுமர்
விடிவுக்கு வழியேது
(ஸ)கூட்டரும் இனைமென்று
கூவுகிறுர் மாப்பிளோமார்
மோட்டார் சைக்கிளெல்லாம்
முழுத்துக்குப் பதினாலு
பாட்டாலெழுத வொன்னே
பத்திரிகைச் செய்தியெல்லாம்
யமகாதகர் செய்யா
யாவையுமே கூற்றுவர்க்கு
யமஹா கொண்டா மோட்டார்
யந்திரங்கள் செய்யுதையா
என்னத்தைச் சொன்னாலும்
ஏத்தனைநாள் விடிஞ்சாலும்
சொன்னத்தைச் சொல்லுகிறேன்
எழைக்கு விடிவில்லை.

பாப்பானம் போட்டிக்கு பல
வாரகர்கள் எழுதி அனுப்பியுள்ளனர்.

முதலாவது பரிசாகிய ஒருவருட
கிரித்திரனை பெறுபவர்;

பிரமம் புத்திரன்
இனுவில்.

பாராட்டுபெறும் நேயர்கள்

சரவணமுத்து முருகையா
மன்னார்.

ஞானி ஜெகநாதன்
உரும்பிராய்

மீனாந்திரம்

யாழ்ப்பாணம்,

M. L. M. பாறாக்

அக்கரைப்பற்று.

அந்த இதழ் பாப்பானத்திற்கு உரிய தலைப்பு

பேசுவது சீர்திருத்தம்
வாங்குவது சீர்வரிசை

கால உணர்வு

அமெரிக்கப் பேராசிரியர் ஒரு
வாழ்நகரில் ஒருகருத்தரங்
இல் உரையாற்றும்போது அவருக்கு
ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தை
ஷீட்கூட நேரம் தேவைப்பட்ட
பொழுது பார்வையாளர்களிடம்
தமச்சு இன்னும் சிறிதுநேரம்
பேசுவதற்குத் தரும்படி கேட்டார். பின்பு தானுகவே (You are not time People, know) நீங்கள் நேரத்தைப்பேணும் மனிதர்கள் என்று கூறிவிட்டு மேலும் கூடுதலாக அரை மனிதத்தியாலம் பேச்னார்.

நரம்புச்சிகிச்சை நிபுணர்: உங்கள் விரல்களுக்கு வேலைகொடுத் தால் விரல் நரம்புகள் சரியாகிவிடும். நீங்கள் என்ன செய்கிறீங்கள்?

நோயாளி: நான் ஒருபெரிய முதலாளி. பணத்தை என்னத்தான் கணக்கப்பீளீஸ் மார் இருக்கிறார்களே!

ச. ரா. பா.

● பாம்புடன் நாற்பது மனீநேர சாதனையென்ன பிரமாதம்? எங்கே எனது இடிந்து கிடக்கும் வாடகை விட்டில் 4 மனீத்தியாலம் இருக்கட்டும் பார்ப்போம்.

— ஒரு குடித்தன்காரன்

வாழ்த்துகிறோம்

அன்மையில் திருமணம் செய்து
இல்வாழ்வில் அடியெடுத்து வைத்துள்ள
இலக்கிய நண்பர்களான்

- திரு அந்தனி ஜிவா
தமிழ்கள்
- காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன்
கிருபால்ட்சுமி தமிழ்கள்
- சிரிப்பும் சிறப்புமாய் வாழ சிரித்திரன்

வாழ்த்துகிறேன்.

நூலுலகில் ஒரு காவியநூல்
அழகை ஆராதனை செய்பவர்கள்
தமது சித்திரத் தையல்வேலைகள்க்குப் பாவிப்பது

முயல் மார்க் நூலே
தயாரிப்பாளர்கள்:

சம்பியன் திரெட் மனுபக்சரிங் கம்பனி

கொழும்பு: 12.

அழகுக் கலைக்கோலம் தரும்
அற்புத் பிடிவைத் தினிசுக்கு
ஒப்பற்ற இடம்

சிங்காரம்ஸ்

நங்கையர் நாடும் நவநாகர்க் கநகைகளுக்கு
டெமா நடக்கமாளிகை

செட்டியார் தெரு.

கொழும்பு

தொலைபேசி: 20875

சமுத்துப் படைப்பாளிகளுக்கு...

புதுக்கவிதை

சமுத்து புதுக்கவினார்களுக்கு நன்கு அறிமுகமான அக்கினிப் புத்திரன் தனது 'டாக்டர்' பட்டப்படிப்புக்கான ஆய்வுக்காக புதுக்கவிதையை எடுத்துள்ளார். புதுக்கவிதைகளைப் பற்றிய ஆய்வில் சமுத்து புதுக்கவிதைகளைப்பற்றி எழுதவிருக்கிறார் சமுத்து புதுக்கவினார்கள். பத்திரிகைகளில் பிரசரமாகியுள்ள தரமான படைப்புகளை (போன்காரர்ட் கவிதைகளை கூல்ல) நூலுருவில் வந்த தொகுதிகளை அனுப்பி வைத்தால் அக்கினிப்புத் திரனின் ஆய்வுக்கு உதவியாக விருக்கும். முகவரி

அக்கினிப் புத்திரன், 21/20 பிட்டர்ஸ்ரோடு காலனி ராயப்பேட்டை, சென்னை 14.

சிறுக்கதை

'மணிக்கொடி' யுகத்தைச் சேர்ந்தவரும், நம்மவரான வே. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களுடன் கூட்டாக "நாவல் நூற்றுண்டு வரலாறு வளர்ச்சியும்", என்ற நூலை எழுதிய சிட்டி (பெ. கோ. சுந்தரராஜன்) சிறுக்கதைகள் பற்றிய விரிவான ஒர் ஆய்வு நூலை எழுத விருக்கிறார். இந்த நூலில் சமுத்து சிறுக்கதைகள் பற்றி விரிவாக எழுதவிருப்பதால் சமுத்து சிறுக்கதை ஆசிரியர்கள் தங்களது சிறுக்கதை தொகுதிகளை 'சிட்டி'க்கு அனுப்பி வைத்தால் பலனுண்டு.

முகவரி:

சிட்டி. மே/பா பெ. கோ. சுந்தரராஜன்
K. 95, ரிஸர்வ் பாங்க குவாட்டர்ஸ், பெண்ட்
நகர், சென்னை 600090

மலையக கலை, இலக்கிய பேரவை

மலையக கலை, இலக்கிய படைப்பாளிகளை ஒன்றாக ஒரே அமைப்பாக செயல்பட மலையக கலை, இலக்கிய பேரவை என்ற அமைப்பு உருவாகியுள்ளது சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, கே. கணேஷ், என். எஸ் எம். ராமையா தெவிவத்தை ஜோசப், திருச்செந்தூரன், எ. வி. பி. கோமஸ், போன்றவர்களின் வழிகாட்டுலுடன் மலையக கலை இலக்கிய பேரவை சிறப்பாகச் செயல்படவுள்ளது மலையக கலை, இலக்கியவாதிகள்.

தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி;

அமைப்பாளர்
மலையக கலை இலக்கிய பேரவை
52, காசில் வீதி, கண்ணடி.

தகவல் அந்தனி ஜிவா

ஆட்கால்கள்

“குர்... குர்... குக்குர்...” எங்கோ ஓர் குக்குறுப் பார்சா சத்தம் அந்த மதியலேணையின் அமைதியையுர். நிசப்தத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இந்தக் குக்குறுப் பாச்சானுக்கு வெய்யில் அலைந்து திரிவிதில்தான் எவ்வளவு சந்தோசம். எங்கோ ஓர் காகம் யாரோ விருந்தினர் வரவைக் கட்டியம் கறி விட்டு விட்டு கரையும் சத்தம். முட்டையிட்ட பெட்டைக் கோழியொன்றின் கொக்கரிப்பு. சித்திரை மாதத்து வெய்யில் எங்கும் அன்னை வாரி இறைந்தது, பூசிபொட்டுக் கூட வெளியில் வரத் தயங்கு கிற அகோர் வெய்யில். ஒட்டு வீடுகளில் பட்டு திரும்பிக் கண்களைக் கூசலைத்த, பளபளக்கும் வேகர வெய்யில்.

சரவணை துலாக்கொடியைப் பற்றி கிணற்றினால் அனுத்தினால் முத்தன் இப்போ துலாவி ஸ் முன்னேவந்து துலாவி ஸ் முன் அனியத்தை அனுத்தினால். அந்த ஒலைப்பட்டை நீரினால் அழுங்கி நிரம்பிக் கொண்டது. முத்தன் லாவகமாகபின் புறமாக நடந்து துலாவி ஸ் பின் அனி யத்தை அனுக அந்த ஒலைப்பட்டை நிறைந்த நீர் அந்தப்பனங்கொட்டு

டுப் பீஸ்யூடாக சலசல என்ற தத்தத்தோடு ஒடியது

கிணற்றியின் தென் ன ம பிள்ளையின் நிழலும் இறைப்பின் நீர்க்குளிர்சியும் அவர்களின் வெக்கையை ஓரளவு குறைத்தாலும் வியரவை வெள்ளம் ஊற்றெடுத் துப் பாய்ந்தது. சரவணையின் மயிர் மண்டிய தேக்தால் வெடித்த அந்த உப்புநீர் அவனின் செம்மன் புளுதி மண்டிய சாரத் தின் பெரும்பகுதியை நனைத்தது வெக்கையின் வேகரம் அடங்குவதற்காக இடைக்கிடையேப்பட்டை நீரைத் தண்மீதும் ஊற்றிக்கொண்டான் சரவணை.

“அண்ணை இருவத்தெட்டும் குழப்பம் ஏப்ப யருகுது” - முத்தன்

“இந்தக் கிழஞ்சமக் கடை சீலை வருகுது”

“கடவுளே என்டு இந்த முறை குழப்பத்திற்கு மழைவராக கூடாது. மிளகாய்க் கண்டுள்ள இப்பதான் முதல்பூட்டது தளதள எண்டு நிக்குது” “மழை பெஞ்சதோ அத்தனை பூவையும் கழு விப்போடும். மழைவராமல் தப்பிட்டுது எண்டால் முதலாவி அதில்லடக் காரர்தான்.

“கொதி வெய்யி லுக்கை இறைக்கிறமன்னை வேரிலை சுட்டுப் போடுமோ தெரியாது”

“நல்ல வடிவாய் தண்ணை யைக் கெல்லவிட்டுக் கட்டினாலும் கூடாது! ஏ, செல்லம்மா தண்ணீகட்டிக் கொண்டிருந்த இடத்தைப் பார்த்து உரத்துக்கத்தினால் சரவணை.

முதலா வி இவர்சனுக்காக தேனீர் நிறைந்த தூக்குச் சட்டி யைக் காவிக்கொண்டு தூரத்தில் வருவது துலாவில் நின்ற முத்தனுக்குத் தெரிந்தது.

“அண்ணை முதலாவி தேத் தண்ணீயோடைவாரார்”

“இந்த வெக்கைக்க தேத் தண்ணையை என்னெண்டு குடிக்கிறது. ...எண்டாலும் ஒருமிடறு

● எண்ண டி. வி. அண்டானை வீட்டுமேல் கட்டி வைத்திருக்கிறீங்களோ... டி. வியை வ்டில் காணவில்லையே!

□ என் கணவர் ஒருசனீஸ்வரன் பக்தன். மரங்கள் அழிந்து கொண்டு போவதால் காகங்கள் தங்குவதற்கு இடமில்லை அதனால் டி. வி. அண்டானை கட்டி வைத்திருக்கிறோம்.

நூறு வயதுவரை வாழ ஆசைப்பட்டார் பாரதியார்

தமது வினாயகர் நான்மணிமாலை பாடங்களில் இதைத் தெரிவித்தார் அமரகவி பாரதியார்.

எனக்கு வேண்டும் வரங்களை

இசைப்பேன் கோராய் கணபதி
மனத்திற் சலன மில்லாமல்

மதியில் இருளே தோன்றுமல்

நினைக்கும் பொழுது நின்மவன்

நிலைவந் திடநீ செயல் வேண்டும்

கனக்குஞ் செல்வம் நூறுவயது

இவையும் தாநீ கடவாயே.

இரும்பியதோ நூறுண்டு வாழ்க்கை. ஆனால் வாழ்ந்ததோ முப்பத்தி ஒன்பது ஆண்டுகள் மட்டுமே. தமிழர்கள் கொடுத்து வாத்தது அவ்வளவு தான்.

தடிச்சிட்டு ஒருங்கா வெத்திலை
போட்டா, பசிக்களைப்பு போய்
கொஞ்சம் உசாராய் இருக்கும்.
சரவணை துலாக்கொடியை கம்பியில் மாட்டிவிட்டு தென்னைமர நிழலை நாடினான்.

“அன்...னீ...” வந்து சேத் தண்ணீயைக் குடிசிட்டுப் போக்கோ முத்தன் துலாவில் இருந்தே உரத்துக்குரல் கொடுத்தான்.

முதலாளி மணலைக் குவித்து அதில் தேனீர் நிறைந்த தாங்குச் சட்டியை விழாது வைத்தார். அவருடன் வந்தநாய் வாய்க்கால் சரச் சேற்றில் புரண்செடமுந்து தன்வெக்கையைப் போக்கிக் கொண்டது. முத்தனும் சரவணையும் சிரட்டையை எடுத்து முதலாளி வார்த்த தேனீரை ஊதி வாதிக் குடித்தார்கள். வாய்க் காலில் ஒடிவந்து கொண்டிருக்கும் ‘வாய்கால்’ தன்னீயைக் கட்டு வதற்காக செல்லம்மா இன்னமும் அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தாள்.

முத்தனும், சரவணையும்சகோ தரர்கள், செல்லம்மா சரவணை

இது நட்டமல்ல, வாபத்தித்து வழிகொலும் வாபநட்டம்.

கனகவிங்கம் பெரிய முதலாளிதான். அந்தக்காலத்திலே பரப்பு 10 ரூபாயாக வித்தகலட்டிக் கல்லுந்தரர்களை இவரின் முதாதைகள் ஏனோ நிறைய வாங்கியிட்டு ஆறடி மண்ணில் ஐங்கியமாகி விட்டனர். இன்று அவை பொன் விளையும் பூமியீ 80, 100 பரப்பு என்று எல்லைக்கூட போடாமல் பூமியைப் பின்று வானத்தை எட்டிப் பார்க்கின்ற கற்பார் பூமியை, கிண்டி, கற்களை அடித்து நொருக்கி...தோட்டக் காணியாக்கிவிட்டார் கனகவிங்கத்தின் தந்தையை இலாருக்க அது கைமாறியபோது வாழை என்றும், மிளகாய் என்றும் வெண்காயம் என்றும், பொன்னைக் கொழிக்கும் பூமியைப் பிருந்து 73ம் 74ம் ஆண்டுளில் மின்காய் நாற்பது ரூபாரை விற்ற போது முத்தனும், சரவணையும் உழைப்பை வாரிக்கொட்ட முதலாளி ஆகிவிட்டார் எனகளங்கம் சொந்தத்தில் லொறி எடுத்தார், தோட்டவேலைகளைப்பார்க்க டிராந்தர் எடுத்தார். பழையநாற் சார் லீட்டை இடித்து புதிய மோஸ்தரில் மாடிலீடு ஒன்றைக் கட்டினார். மிளகாய், வெண்காயம் களஞ் யப்படுத்த தோட்டத் திற்குப் பக்கத்தில் ஓர் ஸ்ரோராஸ் எழும்பியது, ஒவ்வொர் நாளும் 1 இருந்தல் இறைக்கியை விழும்கூரி அல்சேன் நாய் வந்தது. படிக்கும்கண் மோட்டர்சைக்கிள் ஒடினான். பின்பு என்ன முதலாளி தான்.

இருபத்தெட்டுக் குழப்பம் சிறிய தூறலுடன் செல்லுவிட்டது. முதலாளியைவிட முத்தனும் சரவணையும்தான் அதிக மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். அவர்களுடையதாய் இல்லா விட்டாலும் அவர்கள் பாடுபட்டு வளர்த்த பயிராச்சே.

மிளகாய் கள்றுகள் பூஜை வெண்டுதற்களை உதிர்ந்து பின்கூ

பிடித்தன. நன்கு செழித்து கூட வாய் வளர்ந்து குளிர்மையாக இருந்தன.

“முத்து இந்தபூறை எங்க ஞகுத்தான் திறம் விளோச்சல் வரும் பாரான்”

...ஓ மண்ணை மற்ற இடங்களில் எவ்வாம் கருமான் பிடிச் சிருக்குது.

ஆன எங்கடை தோட்டத் திலை மட்டும் இன்னம் விழேல்லை”

“இன்னும் என்ன எப்பவுமே விழாது. 3 நாளைக்கு ஒருதரம் எங்களைப்போல ஆர் மருந்தடிக்கிறுக்கள்.

“இனித்தான்னை வேலை இருக்கு, கிளியோடையும், மைலு வோடையும் போராடவேணும்”

“அதுதான் பாக்கிரன் இந்த முறை கிளிக்ட்டம் வலு ஞாய மாய்தான் விழுக்குது”

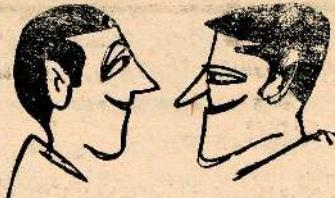
கிளிகளைக் கலைப்பதற்காக உடைந்த முகம் பார்க்கும் கூண்டுத் துண்டுகளை ஆங்காங்கே கட்டித் தொங்க விட்டார்கள். அவற்றில் பட்டுத் தெரித்துவரும் ஒளிப்பொட்டுக்களால் கிளிகள் பயந்து பறந்தன, ஒளி இல்லாத காலையிலும், மாலையிலும் வந்து மொய்த்த கிளிக்கூட்டங்களை தூரங்களைத்தட்டி குய்காய் எனக் கலைத்தார்கள்.

மிளாயின் நிறம் பச்சையில் இருந்து பவளமாக மாற்ற தொடங்கியது. மரகதக் கொடிகளில் ஆங்காங்கே பவளக்கட்டி களைப் பொருத்திவைத்தால்போல் அவை காற்றில் அழகுறவாய் ஆடின.

“ஒரு கண்டுக்கு ஒரு ரூத்தல் செத்தல் ஆயலாம் போலியிருக்கண்ணை” — முத்தன்.

“அப்பிடிப் போலை தான் இருக்கு. இதுதான் உச்ச விளோச்சல் ஒரு கண்டுக்கு ஒரு ரூத்தல் செத்தல்”

“இனி இறைப்பைக் குறைக்க வேணும் நாளைக்குத் தொட்ட

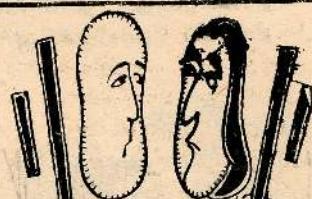

- உயது மனைவியின் மனப் போக்கு எப்படி?
- நான் படித்த புத்தகங்களை எண்ணும்போது இவள் தான் பட்டுத் தேவைகளை எண்ணுவாள்?

— அப்பமை

கம் மிளகாய்ப் பழம் புகுங்க ஆக்களை வரச்சொல்லி இருக்கிறார் முதலாளி”

முத்தனும், செல்லம்மாவும் வேறுசில பெண்களும் முட்டாக்குப் போட்டுக்கொண்டு பிடிச் சீக் குவித்த மிளகாய்ப் பழங்களை சரவணை அன்றிக் கொண்டுபோய் ஸ்ரோரில் குவித்தான். செல்லம் மாவின் சீபுமன்மையான கரங்களில் கிளிக்கிட்த மிளகாய்கள் பட்டு ஏரிச்சல் எடுத்தன, தலையைக் கைகளால் தடவி தலையி இருந்த தேங்காய் நெய்யை கைகளில் பிரட்டுக்கொண்டு தொடர்ந்து ஆய்ந்தாள். இந்த உழைப் பைக் கொண்டல்லவா அடைவு கடையில் இருக்கும் தன்தோட்டை எடுத்தன் வேண்டும்.

- ஒரு வண்ணுத்திப் பூச்சி யும் ஒரு கருங்கும் தேவை “விளங்கவிச்சலை”
- ஒரு ஜம்பது ரூபாத்தானும் ஒரு இருபது ரூபாத்தா ஞம் தேவை.

— திசைவயல்

பணக்காரனின் தொந்தி போல் உப்பிப் பருத்திருந்த அந்தப் பலளநிறப் பழங்கள் வரயோ திபவின் முகச் சுருக்கங்களைப் போல் சுருக்கிக் காய்ந்தன. சரவணை சின்வீட்டு அஸ்பெல்ரோஸ் கூரை மீதும் இன்னும் எங்கெங்கு வெளி ஓன்டோ அங்கங்கெல் வாம் சாய்த்தன. பகலில் தோட்டத்திற்கு இறைக்கு, மிளகாய்ப் பழங்கள் புடுங்கி, கிளிகலைத்து, இரவில் வெள்ளைச் செத்தல் பொறுக்கி அவற்றைத் தரம் பிரித்து... அவர்களும் அந்த மிளகாய் பழங்களைப் போசுக் கருங்கினர்.

“அண்ணை இரவைக்கு பழங்களை ஸ்ரோறுக்கை போடுவமா இல்லை வெளிக் கொட்டிலுக்கை போடுவமா” — முத்தன்.

“ஒருடமும் போடவேண்டாம் காயிற் இடத்திலேயே ராவைக்கும் வெறும் நிலத்திலை கிடக்கட்டும். இந்த நிலச்சுட்டுக்கே. அராவாசி காஞ்சிடும்... குடு காவலுக்குத்தான் ஓராள் நிக்கவேணும்”

இரவில் முத்தனும், சரவணையும் மாறிமாறி கனிந்த பிடித் துண்டுகளால் நித்திரையைச் சுட்டுக்கலைத்து காவலுக்கு நின்றார்கள்.

‘இந்தப் பதத்திலேயே கட்டி நிறுத்துக் குடுத்திடவேணும், இனியும் காஞ்சுதெண்டால் நிறையில் குறைஞ்சுபோய்’ முதலாளிக்கு சரவணை சொன்னான். அங்கு நாள் சாக்கில் | அடையப்பட்ட மிளகாய்கள் நிறுக்கப்பட்டுலோறியில் ஏறி கொழும்பிற்கு பயணமாயின... திஹர் என் ஏறியமிளகாய் விலையை தனக்குச் சாதகமாக்கி கொழும்பிற் கனுப்பிலிட்டார் முதலாளி. இம் முறை அவருக்கு பொல்லால் அடித்தலாபம்.

மிளகாய் கண்டிற் கான கடைசி இறைப்பு, முத்தன் ஆடுகால் பூரச மரங்களைப் பிடித்த வாறு லாகவமாய் துலாவில் முன்னும் பின் னும் நடந்தான்.

சரவணை வெக்கை அடங்க, தன் மேலும் நீரொரு இறைத்துக் கொண்டு ஓலைப்பட்டையால்நிறை அள்ளிப் பணம் கொட்டி நூள் உற்றினேன். தன்னீரைக் கண்டதும் காக்ககள் வாய்க்காலில் சிறிது பள்ளமான இடங்களில் இறங்கி தலையை நீரிலமுக்கி இறக்கையைப் படப்பட என அடித்துக் குளித்தன. குளித்து முடித்த காக்ககள் இறக்கையைப் பிலுப்பி நீரை உதவிட்டு தெண்ணை மர ஒலையில் இருந்து இறந்துக் கோதிச் சீர்படுத்தின.

கன களிங் கம் முதலாளி தேனீர் சட்டியுடன் வங்கார் முத்தனும், சரவணையும் இறைப்பை நிறுத்திவிட்டு தேனீர் சிரட்டைகளைத் தேடி எடுத்தனர். குடித்து முடிந்தும் சரவணை, பிடரியைக்கைகளால்சொறிந்தபடிமுதலாளி யைப் பார்த்தான். முதலாளி கண்களாலேயே என்ன வென்று விறைப்பாகக் கேட்டார்.

“செல்லமாக்கு ஒரு சி லீ எடுக்க வேணு மையா, இந்த வேர்வைக்கு எவ்வாம் உக்கிக்

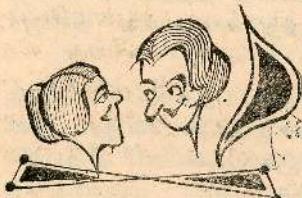
கிழிஞ்சு போச்சு, அதுதான் ஒரு 75 ரூபா காச் கேப்பமென்று... சரவணை பல்லை இளித்து, தூங்கிக் குளைந்து நெனிற்தான்.

முதலாளி சிரியஸ் ஆலூல்... “இந்த மாதம் அற்வான்ஸ் ஆயே 50 ரூபா வேண்டிப்போட்டாய், இனி அடுத்தமாதம் மட்டும் உன்கு காஸ்லை, உங்களுக்கு இடம் குடுத்தா தலையிலை ஏற்றுவியன். சம்மா எண்ணைத்தொற்கரவு செய்யாமல் கெதியா இறைச் சுப் போட்டுவா கொழும்புக்கு மின் காய் ஏத்துவேணும்” சரவணை திருப்பிக்கைத்தொகாத அளவிற்கு கண்டிப்பாய் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்.

சரவணை அந்த ஆலூல் பூபாச மரங்களைப் பார்த்தான். நீர் இறைக்க உதவும் அந்த ஆடுகால் மரங்கள் நீர் இன்றி வாடிச்சோர்ந்து இலைகள் வெளிறி இருந்தன.

“முத்து ஒநுபட்டுத்தன்னி அள்ளி அந்த ஆடுகாலுக்கு உங்கிவிடு.”

(யாவும் கற்பணை)

● என்னப்பா இது! தாய்டுப்பாட்டு, கும்மிப்பாட்டு என்று புத்தகங்கள் விற்றிலாவது நன்றாகிறுக்கும். ஒப்பாரிப்பாட்டுக்கள் விற்றுத் திரி கிருயேயார் இதை வாங்குவார்கள்?

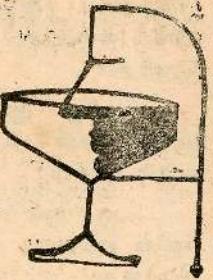
□ உங்களுக்குத் தெரியாதுசார் இப்போவிதி விபத்துக்களுக்கு பிறகு இதுக்குத்தான்கிராக்கி ...?....?

அவள்: நேற்று உன் கணவர் வேலைக்காரச் சிறுமியை அடித்துக் காயப்படுத்தினாரோ, எங்கேபோட்டார்?

இவள்: வேலைக்காரப்பிள்ளைகளின் நல்வாழ்வு என்ற கருத்துருக்கிற்குத் தலையை தாங்கப் போயிருக்கிறார்

ச. ரா: பா.

சிறங்கம்

ரழைப்பெண்களுக்கு நிகராக குறிவைத்துள்ள தப்பாக்கிரவைகள்!

ஆட்சியாளர்

மானிடர் தலைஎழுத்தையே மாற்றியமைக்கும் பிரமாக்கள் தலைவிதி என்பதையே மாற்றியமைக்கும் அஞ்சானிகள்!!

பெருமிதம்

நாட்டின் தலைவன் அமரும் சிம்மாசனம் நினைத்தது நான்னன்றும் பெருமைக்குரியவன்... ஆமாம்— ஆட்சிமாறினாலும் நான் மாறுவதில்லை

பட்டி மன்றம்

நவயுதத்து கண்டுபிடிப்புகளை ஆராய்த்தெரியாத பண்டித விஞ்ஞானிகள் கண்ணகி மாதவியின்று கற்பை—இன்னும் சபைநடுவே பாத்திரப் பரிசோதணை நடாத்துமிடம்.

ஓ. மகேந்திரன்

நூல்புத்தைப் பிழிந்து...

யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணர்பன்னையைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்டவரும் 1920ம் ஆண்டுக்கால கட்டத்தில் சிறந்த பாடசுராகவும் அமைச்சர் நடிகராகவும் விளங்கிய திரு. வி. இராமநாதன் அவர்கள் நாடகங்களில் நடிப்பதற்கு நடிகைகள் தேவைப்பட்டபோது தமிழகத்திற்கு நடிகைகளைத் தேர்வு செய்யச் சென்ற போது அங்கே ஒருசிறுமி மிகவும் இனியகுரலில் பாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கேள்வியுற்று அரசிறுமியின் இல்லத்திற்குச் சென்றார். அங்குசிறுமியாகக் காணப்பட்ட சுந்தராம்பாள் தனது பாட்டியுடன் வாழ்ந்து வந்தார் அவரின் அனுமதியுடன் திரு. வி. இராமநாதன் அவர்கள் இலங்கைக்கு அழைத்து வந்தார்.

சிறுமியாக இலங்கைக்குலந்த சுந்தராம்பாளின் முதல் நாடகம் கொழும்பில் ஜிந்துப்பிடிடி தியோட்டரில் தான் அரங்கேறியது. இப்போது முருகன் திரைப்பட அரங்கு என அழைக்கப்படும் இந்த அரங்கு அப்போது விசாலமான நாடக அரங்காவிலிருந்தது. இங்கே தான் வாரத்திற்கு நான்கு நாடகங்கள் வீதம் அரங்கேறிக் கொண்டிருந்தபோது காலஞ்சென்ற திரு சண்முக வைத்தியர் அவர்கள் 1922ம் ஆண்டளவில் முதன் முதலாக சுந்தராம்பாள் கதாநாயகியாக நடித்த நாடகத்தை அரங்கேற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்தார் என்னிடமும் சுந்தராம்பாளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு என்னை நாடகம் பார்க்க வருமாறு அழைத்தார். நானும் அங்கு சென்று நாடகம் பார்த்தபோது சுந்தராம்பாளின் கணீரென்ற குரலைக்கேட்டு அசந்துபோனேன். சுந்தராம்பாளை வைத்து நல்லபல நாடகங்களைத் தயாரித்தனரிக்கலாம் எனக் கண்முகவைத்தியரிடம் குறிப்பிட்டேன். மூன்றே மூன்று மாதங்களில் நல்ல நடிப்புப்பயிற்சி பெற்று சுந்தராம்பாள் சிறந்த நடிகையானார்.

1926ம் ஆண்டளவில் காலஞ்சென்ற எஸ். ஜி. கிடப்பா என்னைக்காண விரும்புவதாக என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார். அக்கால கட்டத்தில் மருதானை டவர் மண்டபத்தில் திரு. ஓ. என். இராமநாதன் அவர்கள் ஒப்பந்த அடிப்படையில் பல நாடகங்களை நடத்தி வந்தார். அவர் திரு கிட்டப்பாவைத் தமது நாடகங்களில் நடிக்க ஒழுங்கு படுத்தித் தருமாறு என்னிடம் கேட்டார். கிட்டப்பாவுடன் இது தொடர்பாக யான் தொடர்பு கொண்டபோது அவர் தனது நாடக சபாவினருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாவீதம் தருவதாக

இசையரசி சுந்தராம்பாளைப் பற்றி
கலையரசு சொரணலிங்கம்.

விருந்தால் தான் இலங்கைக்குவந்து நாடகங்கள் நடத்துவதாகத் தெரிவித்தார். திரு. ஓ. என். இராமநாதன் அவர்களும் இதற்கு உடனப்பட்டார்.

திரு. எஸ். ஜி. கிட்டப்பா முருகனுகவும் சுந்தராம்பாள் வள்ளியாகவும் நடித்த ‘வள்ளித் திருமணம்’, என்ற நாடகம் முதலில் அரங்கேறியது. அந்த நாடகத்தில் வள்ளியாகத் தோன்றிய சுந்தராம்பாள் முருகனுக்குத் தோன்றிய கிட்டப்பாவை மேடையில் வைத்தே அனுகிய முறையையும் தனது உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டிய ‘விதத்தையும் அவதானித்த நான்’ ‘சுந்தராம்பாள் உன்னிலை கண் போட்டு விட்டான்’ எனக் கிட்டப்பாவின் காலில் போட்டு வைத்தேன். இருவரும் சேர்ந்து வள்ளி திருமணம், அரிச்சந்திரா, குலேபகாவலி, சதாரம் முதலான ஆறு நாடகங்களை அரங்கேற்றினர். நாடகங்களை முடித்துக் கொண்டு கிட்டப்பா நமிழகத்திற்குப் புறப்பட்டபோது சுந்தராம்பாளும் உடன் போய்விட்டார். வள்ளி திருமண நாடகத்திற்காக கெரமும்பில் மேடையில் இணைந்த வர்கள் நிறை வாழ்க்கையிலும் இணைந்து கொண்டனர். ஆனால் 1931ல் இருவரும் பிரிந்து விட்டனர். கிட்டப்பாவை விட்டுப் பிரிந்த பின்னர் சுந்தராம்பாள் துறவு வாழ்வை மேற்கொண்டார். துறவு பூண்டபின் பெண் வேடம் ஏற்று நடிக்க உடனப்படாது ஆன் வேடத் திலேயே நடித்து வந்தார். நாடக உலகிற்கு வந்த பின்பே கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கற்றுக் கொண்டார். நாடகங்களிற் பாடிய போது பாடுவதற்கான பாவம் இயல்பாகவே இருந்தபடியால் வெகுசலபமாகவே கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கற்றுக் கொண்டார்.

1943ம் ஆண்டு திரு. இராசநாயகம் அவர்கள் நடனக் கல்லூரி நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கு இலங்கைக்கு அழைத்த போழுது அவரைச் சந்தித்துப் பேசினேன். நந்தானார், ஒவைவையார் முதலான படங்களில் அவரது நடிப்பாற்றல் நன்கு ஒளிவீசியது. நான் அப்படங்களைப் பார்த்து வெகுவாக ரசித்தேன். அவர் காலமாகிய செய்தியைக் கேள்வியுற்று ஆழ்ந்த வேதனையுற்றேன். கலையுலகிற்கு அவரது இழப்பு ஒரு பெரும் இழப்பாகவே அழைந்து விட்டது.

சந்தித்துக் கேட்டவர்:-
பொன். பூலோகசிங்கம்

நுளம்புச்சிரிப்பு....நுளம்புச்சிரிப்புநுளம்பு....

சீரித்தீரு

Mrs நுளம்பர்: அங்கே போருன் பாருங்க அவன்தான் ஒரே நாளில் ஒரேஆணை 128 தட வைகள் கடித்து சாதனை புரிந்தவன்.

Mrs நுளம்பர்: இந்தப் பெடியன் கள் ஏன்தான் மயிர் வளர்க் கிணறுங்களோ தெரியவில்லை அவசரத்தில் பறந்துசென்று அவன்களின் மயிர்க்காட்டில் அகப்பட்டு அந்தரப்பட்டுப் போன்றன.

Mr நுளம்பர்: என்ன ஏதாவது சென்ற, கிணற் பூசியிருக்கிறது?

Mrs நுளம்பர்: உதோ 'நுளம்புத் திரி' என்று மனிதர்கள் எரிக் கிணறுர்கள். அசிற்புமைமாதி ரியிருக்கு, அதுதான் அதில் களித்துவிட்டுவாறன்.

Mr நுளம்பர்: என்ன சோர்ந் து போயிருக்கிறார்கள்?

Mrs நுளம்பர்: மனிதனிலை இரத்தம் இருந்தாற்றானே குடிப்பதற்கு இப்பழுங்று நாட்கள் பட்டினி.

Mr நுளம்பர்: எங்காவது அஉசிசியல் வாலிகளாகத் தேடிக்கடி இரத்தமும் இருக்கும், உனக்கும் போறவழிக்குப் புணியீழும் கிடைக்கும்.

Mr நுளம்பர்: என்ன சிரியாய் சிரிக்குறுய்?

Mrs நுளம்பர்: இன்றைக்கு சிரித் திரன் ஆசிரியரிலை ஒரு டோஸ் அடிச்சன் அதுதான்.

நுளம்புகுடிடி: அப்பா, D.D.T என்றால் என்னப்பா?

Mr நுளம்பர்: அதுதான் எங்களை அழிப்பதற்கென்று மனிதன் கண்டுபிடித்தது. இப்ப அவனையே அழிக்குது.

Mr; நுளம்பர்: எட்டே! இன்றைக்கு நான் விரதம். என்னரை குருதியைக் குடித்திட்டு வாறியோ தெரியாது. அசுனிப் பக்கம் வராதை.

Mrs நுளம்பர்: இந்தமலிதன்னால் களைப் பூண்டோடு அழிக்க வேண்டுமென்று கோடிக்கணக்கிலை செலவு செய்கிறேன் இப்பதன்ரை சனத்தொகையைக் குறைக்க வென்று கோடிக்கணக்கிலை, செலவு செய்கிறேன். எங்கடை கையிலை விட்டால் அவன்றை சனத்தொகையை நாம் கட்டுப் பாட்டில் வைத்திருப்பம். அவனுக்கும் இருசெலவு களும் மிக்கம்.

Mr நுளம்பர்: என்ன ஒரே குவி யாக இருக்கிறுய்?

Mrs நுளம்பர்: இன்று ஒருக்காப் பிரசங்கம், இரவு முழுவதும் எங்கள் பாடு வேட்டை தானே.

குகள்

போது எங்களுக்குள் பாரதியார் என்ன சாதி என்ற கேள்வி எழுந்தது. பாரதியார் மேல் பூனால் இல்லையாதலால் விவாதத்தை எங்களுக்குள் தீர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே பாரதியாரரேயே கேட்டுவிடுவது என்று தீர்மானித்துக்கொண்டோம். அவர் பிராமண சாதி என்று அறிந்ததும், 'பூனால் எங்கே? என்று கேட்டோம். 'அது எங்கே போயிற்றோ? யார் கண்டது? என்றார். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், நமது நாட்டில் கவிகளைப் போற்றும் விஷயத்தில் சாதி குறுக்கிட்டது கிடையாது என்பதற்காகத் தான்.''

தொகுப்பு: ரீ எஸ். கிவுதுமார்

மகாகவி பாரதியார்

- பாரதியாருக்குச் சிறந்த ஞாபகச் சின்னம் அவருடைய பாடல்கள் தான். தமிழன் ஒவ்வொருவன் உள்ளத்திலும் அந்தப் பாடல்கள் ஊறி விட வேண்டும்.''
- "அந்தக் காலத்தில் பாரதியாரைப் போற்றும் விஷயத்தில் சாதியை யாரும் கவனிக்கவில்லை. உண்மையில் அவர் என்ன சாதி என்பது கூட அநேகருக்கு அப்போது தெரிந்திருக்கவில்லை நானும் என் நண்பர் ஒருவரும் ஒரு சமயம் புதுச் சேரிக் குப் போய்ப் பாரதியாரைப் பார்த்தோம் அப்

மனவண்ணம்

□ ஈழத்து இலக்கிய உலகில் எதிர் நீச்சல்போடும் நீங்கள் தனித்து ஒருகூட்டத்தை உருவாக்கி விட்டார்கள். சிரித்திர னுக்கு தளியான இடம் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் உண்டு உங்கள்பணி தொடர என் வாழ்த்துக்கள்.

கிரான்லீவன்
மானிப்பாய்,

□ அமிர்தம் போன்ற துணுக்கு களையும், நகைச்சலை விடி யங்களையும் எமக்கு பதி வெட்டு வருஷங்களாக அளித்து வரும் சிரித்திரனே நீ வாழ்க பல்லாண்டு.

கு. அரசேஸ்வரன்
கலைமகன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

□ நாகரீகத் தீண் நளினத்திற் கேற்ப வெளிவரும் சிரித்தி ரன் ஒரு உலகப்புசும் பெற்ற நகைச்சலைப் பத்திரிகை. அண்மைக்காலமாக சிறந்த சிறுக்கைகள் வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்வடைகிறேன். எனினும் காலதாமதமாகா மல் விரைவில் வெளிவந்து எம்மை மகிழ்விக்கட்டும்.

ஏ. எஸ். எம். பலீஸ்
சச்சர்தெரு, நற்பிட்டிமுனை.

□ நகைச்சலையுடன் ஆரம் பித்து இப்போ கலைஇலக்கிய இதழாகவும் வெளி வரும் சிரித்திரனுக்கு எமது வாழ்த் துக்கள்.

எஸ். தம்கராசன்
நல்லெநகர்
நல்லார்

□ தங்கள் சிரித்திரன் நிலைக் கண்ணுடியில் பார்த்தவற்றை நானும் ஏற்கிறேன். மற்ற

ரசிகர்களும் ஏற்பார்கள். கால தாமதம் செய்யாமல் வெளி வந்து எம்மை மகிழ்விக்க வும்.

எம். சீவலோகநாதன்
5, காவி வீதி,
கொழும்பு 6.

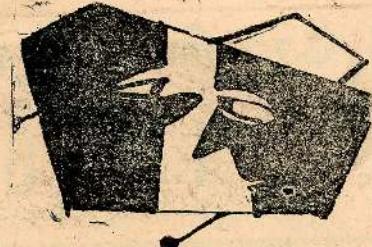
□ சிறந்த பங்களை நிழழ்க்கிக் கொடும். அன்றூடம் வாழ்க்கையில் நடைபெறுகின்ற சம்பவங்களை மிகவும் சிறந்த முறையில் வெளியிட்டு சிறப்பாக பணியாற்றும் சிரித்திர னுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

கே. செல்வரெத்தினம்
புகையிரத நிலையம்
சாவகச்சேரி.

□ 1982ல் வரும் பாரதி நூற்றுண்டற்காக, இங்கே மலர் வெளியிட்ட ஆசிரியரைப் பாராட்டுகிறோம். பாரதிபெயர்தாங்கியதாலோ என்னவோ, ‘சிரித்திரன்’ ஒரு புதிய திருப்பத்தை அடைந்திருக்கின்றது. இதுவரை இவ்வாத கருத்துக்கள், நகைச்சலை அம்சங்கள், பாரதி யைப் பற்றி இதுவரை நாம் தெரிந்திராத விடயங்களை தெரிந்துகொள்ள வாய்ப் பளித்த ‘சிரித்திரன்’ப்பாராட்டுகிறோம்.

மகுடி பதில்கள் பொருள் பொதிந்தவை. தத்துவஞானி ஜே. கே. பற்றிய கட்டுரை, பாப்பானம் கடைத்தேன் — வடு, ஹெல் மெற் துணுக்குகள் — இவையெல்லாம் சிரித்திரன் மதிப்பை உயர்த்திவிட்டன.

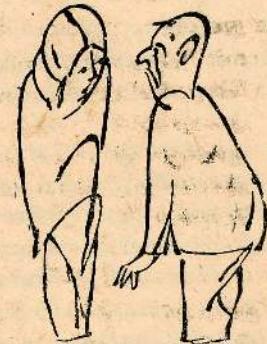
எஸ். பி. கிருஷ்ணன்
கலைமகன் ச. ச. நிலையம்
தென் மட்டுவில்.

பெயிலர்: (புதிதாக வேலைக்குவந் தவரிடம்) என்னப்பா இது. துணியை வெட்டுவதுக்குப் பதிலாக அளவெடுக்கும் நாடாவை வெட்டித் தொலைத்து விட்டாயோ இதுக்கு முன் எங்கே வேலைசெய்தாய்?

வந்தவர்: திறப்பு விழா க் கள் தொடக்கி வைத்துக்கொள்ள இருந்தேன்

ச. ரா. பா

பெண்: என் கணவர் நன்னிரவிலே மட்டும் ஐயோ அப்பாக்குடுகிறதே என்றெல்லாம் கத்துகிரூர். மற்றநேரங்களில் அப்படியொன்றும் இல்லை கொஞ்சம் பேயா என்ன என்று பாத்து மாத்துங்க ஐயா.

மந்திரவாதி: இது விலைவாசிப் பேய். விரட்ட முடியாது, ராத்திரியிலே மட்டும் கரச் சல் பண்ணும். அதுக்கு புயப் படாதிங்க தன்றுலே பழகி விடும்.

—கௌரி

சீரித்தீரை

சோவியத் யூனியனின்

பாரதியார் நூற்றுண்டுவிழா

● ஸ்பார்விகா

தமிழ் மக்களின் வரலாறு, மொழி, இலக்கியம், நடை உடை பாவளைகள் முதலியவற்றில் சோவியத் நாட்டிலுள்ள தமிழ் அறிஞர்களின் ஆக்கறை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. தொன்மை வாய்ந்த இந்த மக்களின் கடந்தகால, மற்றும் தற்கால வாழ்க்கை முறைகளை நன்றாக அறிந்து, அந்த உள்ளமைகளை சோவியத் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்ற ஆவலே இந்த உந்துதலுக்குக் காரணம்.

சோவியத் இந்தியவியல் தமிழ் ஆராச்சி அண்மைக் காலத்தில் தொன்றியது தான். காலஞ்சென்ற ஏ. மெர்வர்த், எஸ். ருதின் மற்றும் ஏ. ஆந்திரனேவு ஆடியோர் இதைத் துவக்கி வைத்தனர். அவகங்குடைய படைப்புகள் சோவியத் யூனியனிலும் வெளி நாடு களிலும் பாராட்டப்படுகின்றன.

மு. வரதராசனார், தெ. பொ. மீனாட்சி சந்தரானர், நா. வானமாமலை முதலிய தமிழறிஞர்கள் சோவியத் யூனியனில் தமிழ் ஆராய்ச்சியை நிறுவ உதவியுள்ளனர். சோவியத்-இந்தியிலார்களுடன் இவர்கள் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு, சோவியத் யூனியனில் முதலிய வெளிவந்த நூல்கள் பற்றிய தங்களின் மேலான கருத்துக்களைக் கொடுத்து உதவினர்.

சோவியத் யீஞ்ஞானப் பேரவையைச் சேர்ந்த கீழையில் கழகத்தில் பேரரசிரியர் எம். ஆந்திரனேவு, தமிழ் மொழியில் சிறப்பு அம்சங்கள் பற்றியும், மற்ற திராவிட மொழிகளுடன் அதன் தொடர்பு பற்றியும் ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பை வெளியிட ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

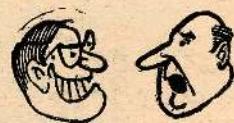
மாஸ்கோ அரசுப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆசிரியராக உள்ள எம். துப்யான்ஸ்கி இப்பொழுது தமிழ் நாட்டிற்கு விஜயம் செய்து, பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து வருகிறார்.

நவீன் தமிழ் இலக்கியத்தை ஆராயும் வி. மகரெங் கோவை வெளிநாட்டு அறிஞர்கள். தமிழ்-ரஷ்ய உரையாடல் நூல் ஒன்றை இவர் தற்சமயம் எழுதி வருகிறார். ரஷ்ய மொழியில் இத்தகைய நூல் வருவது இதுவே முதன் முறையாகும். பேச்சுத் தமிழழக் கற்க விரும்பும் ரஷ்ய மாணவர்களுக்கும், தமிழ் நாட்டைப் பற்றி அறிய விரும்பும் அனைவருக்கும். இந்த நூல் உதவியாக இருக்கும்.

பிரபல யதார்த்தவாத எழுத்தாளரான ‘புதுமைப் பித்தன்’ நூல்களின் ஆராய்ச்சியில் கணீசமான பங்காற்றியிருப்பவர், கீழை இயல் கழகத்தைச் சேர்ந்த வியபோவ் பைசிகினை. நவீன் தமிழ் இலக்கியத்தில் யதார்த்த வாத வளர்ச்சிபற்றி இவர் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து வருகிறார். வ. வே. சு. ஜீயர், கல்கி, ஜானகி ராமன், ஜெயகாந்தன், அகிலன், ராஜம் கிருஷ்ணன் பொன்ஸ்லன் முதலியவர்களின் நூல்களையும் இவர் ஆராய்கிறார்.

தமிழ் நாட்டின் சினிமா, நாடகம், நாட்டுப்பாடல்கள், நாடோடிக் கலைகள் முதலியவை சோவியத் தமிழ் அறிஞர்களை மேன்மேலும் அதிகம் கவர்ந்து வருகின்றன. இவைபற்றிப் புதுப்புது நூல்கள் உருவாகிக்கொண்டிருக்கின்றன.

1982ல் வரும் மகாகவி பாரதியார் நூற்றுண்டுவிழா, சோவியத் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். இந்த விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட சோவியத் நாட்டில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பாரதியாரின் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் ஏற்கென்னே சோவியத் யூனியன் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

- உங்கள் இரு பையன்சனுக்கும் ஏன் சராண் சராக் என்று பேர் வைத் திருக்கிறீர்கள்
- எப்போ பாத் தாலும் சண்டைதான்

பத்திரிகை ஆசிரியர்:-

- இந்த முறை திகிலூட்டும் மர்மக்குதை எங்கள் பத்திரிகையில் தொடங்குகிறோம். வாங்கிப் படியுங்கள்.

நண்பர்:-

யார்ய்யாந்தர் வேறே விலைவாசியை விட உமது குதை திகிலூட்டப் போகிறது.

உறுப்புக்கள்

உறுப்பிலை

திங்கவயல்

மனித மனம் ஒரு குரங்கெண்பர் பெரியோர், குரங்கில் இருந்து பிறந்த அவனுக்கு குரங்கின் குணம் இருப்பதில் தவறு என்ன?

மனித மனம் என்ற இயந்திரத்தை இயக்குவதற்கு ஜின்து பொறிகளை இறைவன் தந்தான். அவையே கண், காது, மெய், வாய், செவி என்பனவாம்.

அந்தப் பொறிகளில் ஒன்றையொன்று சம்பந்தப் படுத்தித் தீப் பொறிகளை உண்டாக்கும் வல்லமையை இறைவன் கொடுத்திருக்கின்றன. அனு சக்தியை ஆக்கத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம்; அழிவுக்கும் பாதையை வகுக்கலாம். அதுபோல் ஜின்து பொறிகளில் இருந்து உலகம் வாழ, நீ வாழுச் சேவையாற்றலாம். இன்றேல் நீயும் அழிந்து உலகத்தையும் அழிக்கக்கூடிய வல்லமையையும் தோற்றுவிக்கலாம்.

காது:

நீர் வாயால் உரத்துச் சொல்லும் சொற்கள் யாவற்றையும் உமது செவிகள் கேட்டுக்கொண்டே யிருக்கின்றன. மற்றவரை இழித்தும் பழித்தும் இங்கிதமின்றி இழிவார்த்தைகள் பேசும் போது அவை உன் செவிகளில் விழுந்தே செல்கின்றன. தனது எஜுமானன் என்பதால் அவர் கூறும் கெடு வார்த்தைகளைச் செவிகள் மறந்து விடுகின்றன. ஒரு காதால் கேட்டு மறுகாதால் விட்டுவிடுகின்றன. காதுகளே... உன் எஜுமானன் சொல்வதை மறந்து விடும் நீ மற்றவன் சொல்லும் சொற்களைக் கடைசிவரை ஞாபகம் வைத்திருக்கின்றாய். உனது எஜுமானனின் மூனைக்கு இதை அறிவித்து இன் மெருவுளைப் பழிவாங்கத் துடிக்கின்றாய். ஜின்தறிவு கொண்ட உனக்கு ஜம்புஸ்களையும் இறைவன் தந்தான். காதால் கேட்டதைக் கண்ணால் பார்க் காமல் வாயால் சொல்லும் மாந்தர்களே... இறைவன் நல்லவன் என்பதை உணர்விர்,

காது கோளாது பிறந்து விட்ட சுகோதரர்களே கவலையடையாதிர்கள். நீங்கள் இறங்கும் போது ஒரு பாவமும் செய்யாமல் இறைவனாடி செல்கிறீர்கள் என அமைதியடையுங்கள்.

மெய்

மெய் என்ற மனித உடம்பின் வேர்கள் கால்களே.

கிளைகள் கைகளே.

காலின் நண்பன் கைகள்.

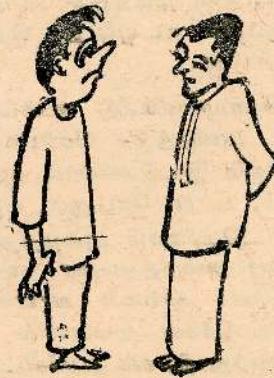
காலின் நண்பரே உம்மைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டு உள்ளன.

மனிதனுக்கு வாழ்வதற்கு ஒரு கைகள் போதாத என இரு கைகளை இறைவன் படைத்துவிட்டான் உலக மாந்தர்களே ஒருவனுக்குத் துண்பம் என்றால் உங்கள் இரு கைகளையும் கொடுக்க வேண்டாம்; ஒரு கையினையாவது கொடுங்கள் என உலக ஞானிகள் சொல்லினவைத்தனர்.

விருந்து உண்ண வருபவனை இரு கைகளாலும் வரவேற்றுக்கள் என முரசறிந்து வைத்தனர் பண்டைத்தமிழ்ப் புலவோர் ஆயி நூம் என்ன? மனிதன் மற்றவர்கட்டு உதவுகின்றானு? நமக்கு என்ன என்று இருந்து விடுகின்றான்.

இராமன் ஆண்டால் என்ன, இராவனன் ஆண்டால் என்ன, இடையில் வந்த, குரங்காண்டால் என்ன என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

அடுத்தவன் துண்பப்படும் போது தமது கைகளை உயர்த்துபவன் ஆயிரத்தில் ஒருவனே மற்றையோர் நமக்கு என்ன என்று கைகளை மடக்கி வைத்து விடுகின்றனர். அத்தகையோர் துண்பப்படும்போது அவர்களுக்குக் கைகடுக்க வைகொடுக்க எவர் கையுமே முன் வராது. பிறர் துண்பம் கண்டு நீர் கவலையடைந்திருந்தால் உன் துண்பம் காக்க ஓராயிரம் கைகள்

வாலிபன்:

என் காதல் கடிதம் எங்கே?

காதல் தூதுவன்:

காதலி தந்த கடிதத்தில் ஒரு ஏரோப்பிளேஸ் செய்தேன.....அதை ஒருதல் திசை திருப்பிக் கொண்டு போட்டான் ஜனமித்திரன்

அமுது

உலகில் மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பது எது? குழந்தையின் சிரிப்பு என்றால் ஒரு அன்னை. மனைவியின் அன்பு என்றால் ஒரு கணவன் கணவனின் சம்பளம் என்றால் ஒரு மனைவி இறைவன் ஸ்வரூபம் என்றால் ஒரு பக்தன் மந்திரிப்பதவி என்று பல்லிலித்தான் ஒரு அரசியல்வாதி இயற்கை அழகு என்றால் ஒரு கலைஞர் இரும்புப் பெட்டியில் கிடக்கும் பணம் என்றால் கருமி உழைப்பின் செழிப்பு என்றால் விவசாயி. அனைவரும் வீதியில் இருந்த ஒருமனிதனிடம் தத்தம் கருத்தை கூறி அவன் நியாயத்தைக் கேட்டனர். கண்கள் சொருகிச் சோர்ந்திருந்த அவன், முன்னால் இருந்த ஹோட்டினின் ஏச்சில் இலைத்தொட்டிக்குள் ஏதோ விழுவதைக் கண்டதும் பாய்ந்தோடிப்போய் அருகே வேகமாக வந்த நாயையும் தூரத்தினிட்டு, ஒரு இலைமடிப்புடன் கிடந்த பழைய பலகாரத்தை ஆவ அடன் எடுத்துச் சுவைத்தபடியே வந்து... ‘உலகில் மிகவும் மகிழ்ச்சியானது இதுதான்’ என்று கூறிவிட்டு சுவைப்பதைத் தொடர்ந்தான்—

—மென்னை

கைகள் ஒடோடிவரும். உனக்கு வரும் விலங்குகளை ஒடிக்கப் புரட்சியே திரண்டெடும். ஆகையினால் கையிருந்தும், கையேந்தும் மானிடரே, மற்றவர்க்குக் கைகொடுக்க விரையுங்கள்; அது ஒருநாள் உங்களைத் தாங்கும்.

கைகளே உள் நன்பர் கால்களைப் பற்றிச் சில வசனங்கள் சொல்லி முடித்துக் கொள்வேன். காலையில் எழுப்பிக் கடவுளைத் தொழுவதற்குச் செல்பவர் கால்களே.

கடவுளைத் தொழுதுவிட்டு, உண்ணைக் கள்ளக் கையெழுத்திட அழைத்துச் செல்பவரும் அவரே கண்கள் பார்க்கும் இடமெல்லாம், மூக்கு முகர்ந்த வழி யெல்லாம், வாய் கேட்கும் வழியெல்லாம், செவி ரசிக்குமிடமெல்லாம் அழைத்துச் செல்பவர் கால்களே பின்பு அழைத்தவரை கைவிட்டு ஒடு பவரும் கால்களே. கால்கள் ஊனமானவர்களே கவலை அடையாளிர்கள் ஏனெனில் பலபஞ்சமா பாதங்களில் இருந்து நீங்கள் தப்பிவிட்டார்கள்.

தலை

மெய் என்ற உடம்பின் ‘தொப்பி’ தலையாகும். ஆகையால் உம்மைப் பற்றியும் நான் சில வசனங்கள் சொல்லிவிட்டே செல்வேன்.

ஓ மனிதரே உங்கள் தலைகளை நினைத்துப் பாருங் கள் உங்கு லாபம் வரும் சமயத்தில் மாத்திரம்

தலையை அசைக்கின்றார்கள். மற்றவனுக்கு ஒரு லாபம் கிட்டும் என் எண்ணினால் தலையைக் கவிழ்க்கின்றார்கள் உமது குடும்பத்தின் கவலையைக் கண்டு தலையை தாழ்த்தி அழுகின்றார்கள் இழிநிலை கண்டு தலையை நியிர்த்திப் பேச மறுக்கின்றார்கள் கடைசியில் சுயநலம் கொண்ட உன்தலையை அறுத்தவீட்டு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கயவர்கள் விலை பேசுகின்றார்கள். பின்பு வெளியே வர ஒளித்தத்து திரிகின்றார்கள் மற்றவனின் துண்பத்திற்குத் தலை அசையாத நீ, தறுதலையாக மடிந்துவிடுகின்றார்கள். ஓ...மனிதர்களே மற்றவர்களுக்காகத் தலையைச் சுங்கள் உங்கள் தலையைத் தாங்க மகாஜனங்கள் முன்வருவார்கள்.

கண்

மற்றப் பொருட்களைப் பார்க்கும் கண் தனது கண்ணைப் பார்க்கும் சக்தி இல்லாதது. தனது அயலவரான மூக்கையோ, வாயையோ காதையோ முழுமொகப் பார்க்கும் சக்தி இல்லாதது. தனது குடும்ப அங்கத்தினரைப் பார்க்க முடியாத கண் எஜமானின் உடம்பைப் பல மைல்களுக்குத் தூக்கிச் சென்று வேவு பார்க்கின்றது. சீ செய்பவற்றையெல்லாம் உமது கண்கள் அறியும்; பிரதான சாட்சி அவரே. ஆயினும் நீர் செய்த கெட்ட வேலைகளையெல்லாம் உனதுகண்மறந்து விடுகின்றது ஆயினும் மற்றவன் செய்த தவறுகளை உன் கண் களால் அள்கின்றார்கள். அதனை ஊருக்கு எடுத்துரைக்கின்றார்கள் ஆகுகின்றார்கள். உன் கணதையை நீ அறிவாய் உனது பிழையைத் திருத்தினால் உலகம் திருந்தும் என்பதை ஏற்க மறுக்குப் பார்க்க மற்றவன் செய்வதைப் புகைப்படம் எடுக்கிறார்கள்; உங்கம் பெறுகின்றார்கள்.

உலக மாந்தருக்காகச் கண்ணீர் விட வேண்டிய நீ, நீ செய்த தவறுகளுக்காக இருக்கும் போது கண்ணீர் விட்டு அழிந்து விடுகின்றார்கள்.

- நர்சரி குழந்தைக்கு ஏ, பி, சி, டி, பாடம் சொல்லி கொடுக்கும் போது மச்சர் ஏ என்று கூறிவிட்டு எழுத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள அப்பிள் படத் தையும்காட்டி அப்பிள்ளை என்று சொல்லச்சொன்னார். குழந்தை கூறியதைக்கேட்டு மச்சர் திகைத்தார் “மச்சர் நான் ‘ஏ’ படம் பார்க்கக் கூடாது.”

ச. ரா. பா

ஓ.....மனிதனே, கண்ணால் கண்டதும் பொய் காதால் கேட்டதும் பொய் என்பதை என் முன் னேர் சொன்னதை மறந்து விட்டாய்.

தீயதைப் பாராதே, தீயதைப் பேசாதே தீயதைக் கேளாதே என்றார் காந்தி.

எற்றுக்கொள்வாயா எனது அருமைக் கண்மனி.

வாய்

“யாகவாராயினும் நாகாக்க” என்றார்வன் வள்ளுவன் அவன் வாக்கை நீ மறந்தாய். வாயே உண்ணைப் பற்றிச் சொல்லிக் குற்றமில்லை உனக்கு இறைவன் 32 பற்களை அரணுக அமைத்துத் தந்தான். சிரித் துச் சமாளியெனப் பற்களை வாய்க்குள் அமைத்த ஆண்டவளை நீ மறந்து விட்டாய். உனது பற்களை மீறி நாவு செயல்பட வைக்கின்றீர். அதனால் உம் முத்திற்கும், அங்கங்களுக்கும் அடியையும் உடை யையும் வாங்கித் தருகின்றீர். அதனால் உண்ணைப் பற்றி எழுதுவதை விட உம் வாக்கைப் பற்றிச் சில சொல்லி முடித்துக் கொள்வேன்.

அச்சிலிலே தலையை வைத்திருக்கும் நீர் கண்டதையும் கணத்தும்போது அது விசமாக வெளிவருகின்றது.

மனிதன் செய்யும் பஞ்சமாபாதகங்களில் கண்ட பல்களை ரசித்துச் கவைத்து மகிழ்வது நாக்கே

தனது ருசிக்காசப் பொய்யினையும் புனை சுருட்டையும் புனைந்து விடுவது நாக்கே.

மனிதன் தனது ஆயுளை முடிக்கும்போது அதிகம் புலம்புவது நாக்கே. ஜீயா நான் சாகிறேன் எனச் சொல்லும் படி வாயைத் தூண்டுவது நாக்கே. அவனைக் கூப்பிடு, இவனைக் கூப்பிடு, என்சொத்தை இய்படிப் பிரி, உயில் எழுது என உள்ளிக் கொட்டுவது நாக்கே.

நாக்கே உன் ருசிக்கு மற்றவரைப் பலியிடாதே.

வாயே உன்நாக்கைத் தகுந்த இடத்தில் மாத்திரம் பயன்படுத்து.

முக்கு

உமது சகோதரர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது உமக்கு மூக்கை முட்டக்கோபம் வருவது எனக்குப் புரிகின்றது.

ஆனாலும் ஒரு கவிதை ஆங்கிலத்தில் தந்து முடித் துவிடுவேண். அந்த வெரவரிகளை உமது சகோதரர்களிடம் ஒப்படைக்கவும்.

Do all good you can

in all the ways you can

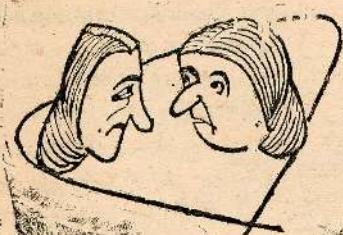
In all the places you can

at all the times you can

To all the peoples you can

as long as ever you can

John Wesley

உன் மருமகள் மீது உனக்கென்ன கோபம்.

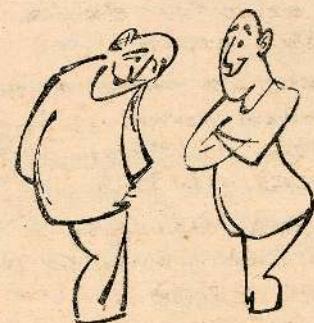
தான் சாகும்போது உன் மகனின் மடியிலே தரான் உயிரை விட வேணுமாம். அதீலென்ன தப்பு! அது தானே அழகு.

தப்புத்தானே சாகிறபோதும் என்னைப் பற்றி அவனிடம் கிச்கிசபேசத்தான் அவனின் திட்டம்.

என் மகன் ராஜேஷ் கடந்த பத்துநாட்கள் முன்பு காணுமல் போய்விட்டான். அவன் காணுமல் போனசமயம் கறுப்புடை ரோன் காற்சட்டையும் வெள்ளை பொலியேஸ்டர் சேட்டும் ஆயிரம் ரூபா பெறுமானமுள்ள கைக்கடி காரமும் ஒரு பவுண் தங்கச் சங்கிலியும் கடைசியாக அனிந்திருந்தான். அவனைக் கண்டு பிடிப்பவர்கள் தயவுசெய்து மேற்கூறிய சகல பொருட்களையும் அவனிடமிருந்து மீட்டுத் தந்தால் தகுந்த பரிசு தரப்படும்.

● சமரசம் செய்து கொண்டு விடுங்கள் சட்டத்துக்கு விலை அதிகம்.

—காம்பெடன்

● நமம் முருகேச இரண்டுக்கு மேல் என்றும் வேண்டாம் என்ற காள்கை படித்த நடப்பவர்.

□ அப்படியா? அவவளவு குடும்பக்கட்டுப் பாட்டை ஆதரிப் பவரா?

● இல்லை அவருக்கு இரண்டு மயின்விகள், அதக்கு மேல் வேண்டாமாம் இனிமேல்.

—ச. ரா. பா—

—ச. ரா. பா—

விழிக்கும்— இருள்கள்

முதற்காகம்

கரைய

ஒளிவெள்ளப் பாய்ச்சலிலே
இருள் கரையும்;

பனித்துகில் விலக்கும்
கதிர்க்கரத்தின்
விரல் நுனிகள்
துயில் எழும்பும்
மானிடத்தை

ஆவித்துடிப்பின்

அதிர்ச்சி விரைவுகளால்
கொட்டாவி வெளியேற...
கொதிவயிற்றில்
கும்மாளம்,

கணவுச் சதந்திரங்கள்
நனவில் சிறைபோகும்

தினசரியில் விழிபிதுங்க
விலைவாசி வழிஅடைக்கும்

திகைப்புண்ணை
மனம் மிகுக்க
கவிலைக்களின—
திக் விஜயம்

அடுப்படி

ஆலாபனைகள்...

பூபா-

அபஸ்வரங்கள்...

தூறல் மழைச்சரங்கள்
கரைகளில் தாளமிடும்
துளிநீர்பொட்டுக்களால்

விழிச்சரமாய்தறையிறங்கும்

நிர்ப்பந்தம் பிடியினை

முன்தள்ள—

நீள் துயரம்

முன்னிழுக்க...

— நாளென்ற

தேர் நகரும்...

நாளென்ற

வீதி சுற்ற...

வீதிஓரத்து

குருட்டு மனிதன்

—இருட்டிலிருந்தே

புல்லாங்குழலில்

பூபாளம் இசைக்கின்றன.

—ராதேயன்

படைப்பு

பெரிய அரசமரம் அது.

அதன் கீழ் ஒருபிள்ளையார் சிலை
அதன்முன்னே ஒரு உண்டியல்
பிள்ளையார் அருகே ஒரு பிச்சைக்
காரன்.

அவன்முன்னே ஒரு தகரக்குவளை
இரண்டுள்ளும் அன்று அந்த உச்
சிப்பொழுது வரையில் ‘கலீர்’
ஒனி எதுவும் கேட்கவில்லை.

இரண்டும் அமைதியாக இருந்தன
உண்டியல் குவளையிடம் கேட்டது
“என்ன மெளனமாக யோசிக்கி
ருய்”?

குவளை அலுத்துக்கொண்டதுபின்
சொன்னாது— “என் எஜமானிப்
பிச்சைக்காரனுக்கப் படைத்தது

மட்டுமல்லாத ராசி இல்லாத
என்னை இவருக்கு பிட்சாபாத்திர
மாக்கிய பிரம்மனை நினைக்களரிச்
சலாக இருக்கிறது.”

உண்டியல் மெளனமாக இருந்து
விட்டு தனக்குள்தானே ஏதோ
முனிக்கொண்டது.

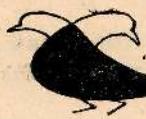
குவளைகேட்டது “நீமட்டும் என்ன
அனுங்கிறியோ... என்னபலமான
யோசனை”?

உண்டியல் அலுத்துக்கொண்டது
பின் சொன்னாது:

என் எஜமானிக் கடவுளாகப்
படைத்துவிட்டு அவரைப் பிச்சைக்
காரனுக்குவது போல் சில்
லறைக்காக வாய்பிள்ளது நிற்கும்
என்னையும் அவர் முன்னேவத்து
மனிதனை நினைக்க எரிச்சலாக
இருக்கிறது”.

‘மென்னு’

பாரதிகள்....

மென்னியன்

புறாலகத்து—

சிறுபொறியொன்று

எண்ணக்காற்றில்

பெருதெருப்பாகி...

இதயம்முழுதும்

மெளனக்குமுறை,

மெளனக்குமுறை

சொற்களில் ஆற

சொற்கள் குழுறி

எரிமலை பூக்கும்...

எரிமலைக்கருகில்

கனிப் பொருட்சாறு,

கனிப்பொருட் சாற்றின்

ஜீவரசங்கள்

கவிதையாய்னாற...

கவிதையாய்னாற...

இரத்தம்கொட்டி

எழுதியவரிகளில்

உயிர்த்துடிப்பிருக்க...

உணர்வுகள்உயிர்க்க...

சிந்தனைஅதிர்வில்

சிதறியவினைதகள்

கற்பனைவயலில்

கவிதையாய் செழித்ததோ...?

ஞானிகள்போயினும்

ஞானம்சுடரும்

நாட்களேனினமும்

புதிதாய்ப்புலரும்

கவிஞர்களாக

கவிதைகள்வாழுது

அவன்—

மெளனக்குமுறவில்

மேதினிசிலர்க்குது...

சொல்மணிக்காட்டின்

சோதிப்பிளௌம்பாய்

சௌந்தர்யமேடையில்

கவிஞரின்யாகம்

யாகக்கனவின்

யாத்திரைமுடிவில்

மனிதனின்மரணம்

மாகவி ஜனனம்.

● பாரதி நூற்றுண்டு நினைவாக

திருப்பங்கள்

விருந்த கட்டிலில் அமர்ந்தான். கண்களில் சமூற்சி..... அறையிலுள்ள சகல பொருட்களும் - 'யாமிருக்கப் பயமேன்?' என அபயமளித்துக் கொண்டிருக்கும் சுவாமிப் படம் முதல் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகங்கள் சருக - பார்வையிலிருந்து வெகுதாரத்திற்கு விலகிக்கொண்டிருந்தன.

அவன் நாளைக்குச் சமூகத்தில் மதிக்கப்படக்கூடிய மனிதனைப் போகிறுன் என்றால் அது ஜயா இட்ட பிச்சைத்தானே?

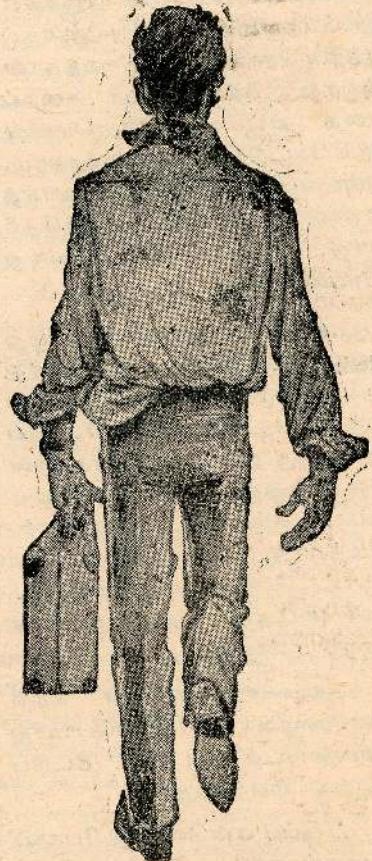
நன்றாக நினைவிருக்கிறது, சின்ன வயதில் அவனை விடியற்புறமே எழுப்பிவிடுவார் ஜயா, ('தம்பி...படி ராசா.....படி!') இவன் சின்தோடு எழுந்து கண்களை வேண்டா வெறுப்புடன் கழுவுவான். புத்தகத்தை விரித்து வைத்துக்கொண்டு (படிக்கிறும்

கை விளக்கோடு சேர்ந்து தூங்குவான். தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் ஜயா வுக்கு இங்கேதான் கரிசனை. படிக்கிறுனே என்னவோ என்ற தவிப்பு அடிக்கடி வந்து பார்த்து, "படிக்கச் சொல்லி எழுப்பிவிட்டால்... நித்திரை கொள்ளுகிறோ?"..... பஞ்சியைப் பாராமல் படி ராசா! நல்லாய்ப் படிச்சால் தான் முன்னுக்கு வரலாம்." அந்த ஆதரவான வார்த்தைகள் இன்றும் செவிகளில் ஒலிக்கின்றன. இனி, இப்படியெல்லாம் வழி காட்ட யார் இருக்கிறார்கள்?

அப்பொழுது தான் அறைக்குள் நுழைந்த நண்பன் சிவலோ கநாதன் கேட்டான்; "என்ன மச்சான் விஷயம்?....ஒரு மாதிரி இருக்கிறோ?"

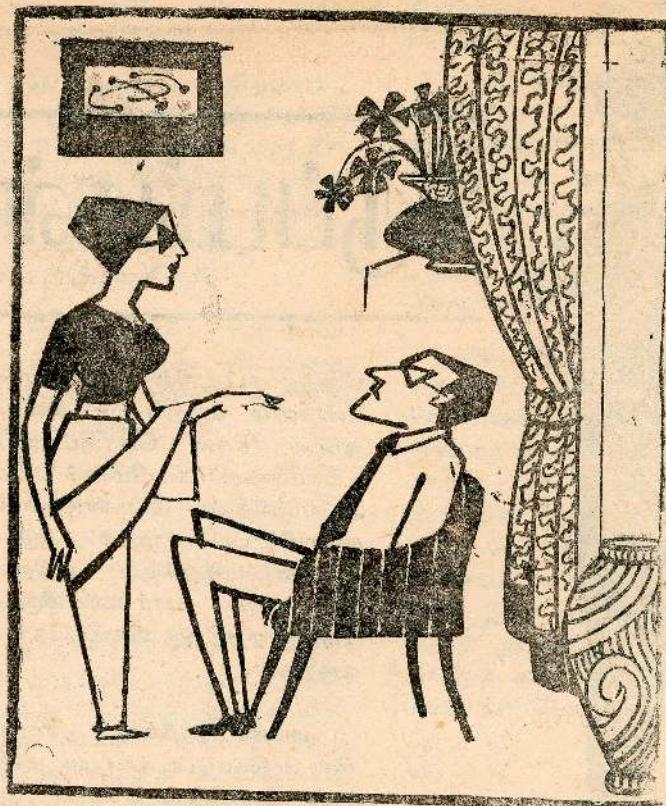
கதைக்க முடிய வில்லை. முயன்று கதைத்தால் அமுகை வெடிக்கும் போலிருந்தது. தந்திக்கட்டாசியை அவனிடம் நீட்டினான். விஷயத்தை அறிந்த பின் என்ற ரவீந்திரனின் முகத்தையே பர்க்க முடியாதவாறு கவலை பொங்கியது நண்பனுக்கு, 'இப்பகலைப்பட்டு என்ன செய்யிறது ரவி?.....எல்லாருக்கும் ஏற்பட்டு கிற முடிவு இதுதானே?...என்ன சுகமில்லாமல் இருந்தாரோ?'

அவன் அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை. நல்லாத்தானே இருந்தார். சடுதியாக என்ன நேர்ந்துவிட்டது?

சுதாராஜ்

Mrs.
டா
மோ
டி
ர
ன்

கட்டசியாக முன்று மாதங்களுக்குமுன்னர் ஹருக்குச்சென்று வந்தபொழுது புகையிரத நிலையத் திற்கு வந்து வழியனுப்பி வைத்த அந்தப் பரிவான முகம் நினைவு ஆக்கிரமிக்கிறது. பிரிய மனமில் ஸாமல் எவ்வளவு நேரம் கதைத் துக் கொண்டிருந்தார். 'தமிழி... கெட்ட சகவாசம் கூடாது..... நல்லது ஸமூள்ளடோடியளோடை சேரவேணும்... பீடி சுருட்டுக் குடிக்கிறவங்கள் உண்ணையும் ஏமா த்திக் குடிக்கப் பழக்கிப் போடு வாங்கள்... கண்டகண்ட பழக் கங்களுக்கு மனத்திலை இடம்கூடுக் காமல் போனகாரியத்தைக் கெட்டிட்டனமாய் முடிச்சுக்கொண்டு வரவேணும்!... எங்கடை ஒடும் பம் இருக்கிற நிலைமை உனக்குத் தெரியும்... குடும்பம் சீரழியிறதும் நல்லாய் வாறதும் பிள்ளையரின்றை கையிலைதான் இருக்கு! இப்பொழுதும் ஒரு சிறுவனுக்குப் புத்தி சொல்வது போலத்தான் அவரது நினைவு! அவர் கதைப் பறதை எவ்வளவு நேரமென்று ஒம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கலாம். அவ்வளவு பாசம் நினைந்த வார்த்தைகள், கடினமாகப் பேசத்தெரியாது. பக்குவமாகத் தடவுவது போலக் கதைப்பார்.

அவன்பயணப்படும் பொழுது ஜியா சைக்கிலில் ஏற்றிவந்து ஸ்டேசனில் விடுவார், கொஞ்சமும் நோக் கிடமாட்டார். அவனுக்கு ஒரு தலையிடி காய்ச்சலென்றால் துடித்துப் போவார். பாலம் ஜியா, சும்மாவா இருந்தார் விடிந்தாற் பொழுத துதியும் தோட்டவேலை வேலையென்று... மன்வெட்டியும் கையுமாக... மன்னேடு மன்னை,

—அவனது கண்கள் கலங்கின. அழுகை பொங்கியபொழுது சொன்னடைக் கடித்துக் கட்டுப் படுத்த முயற்சித்தான்.

“இப்ப என்னென்டு போகப் போருப் ரவி?... மெயில் ரெயி ஒம் போயிருக்கும்,” நண்பன் கேட்டான்.

Mrs டா: ஸம இஸ் வன்னூவர்

Mr டா: அவர் தமிழ் நாட்டில் புகழுடன் வாழ்ந்த வான் டிரைவர்.

Mrs டா: வான் டிரைவரா.

Mr டா: யேஸ் வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட பாடல் இருக்கு உங்களுக்குத் தெரியாதா

Mrs டா: யேஸ் யேஸ் தாங்கியு.

“எப்பிடியாவது போகத் தானே வேணும் சிவரி?”

‘பஸ் இருக்குதோ தெரியாது அப்பிடிப் போறதெண்டாலும்... இரவிரவாய் அலைக்கழிவாய் இருக்கும்... மோனிவ ரெயினிலை போகலாம் தானே?’’

ரவிந்திரன் சீரினை, வளர்த்து அளாக்கிவிட்ட மனிதன் செத்துப்போய்க் கிடக்குது... இஞ்சை என்னை நிம்மதியாய்ப் படுத்து நித்திரை கொள்ளச் சொல் ஒருமேயோ?

—ஜியாவை அவரது கயிற்றுக் கட்டிலிற் கிடத்தியிருப்பார்கள், அம்மாவும், அக்காவும். தங்கைகளும் கட்டிலைச் சற்றிநின்று அழுது குள்ளுவார்கள். அயலெல் ஸாம் கூடியிருந்து ஒப்பாரி ஒக்கும். அந்த நிலையை உணர்ந்தும் அவனுக்கு உடனடியாக வீட்டில் நிற்க வேண்டும் போலிருந்தது. அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு தானும் குளத்வேண்டும் போன்ற ஆவேசம்.

வர்மன்

“கருவிதைகள்”

பரிஞ்சமத்தேய்வு

கல்யாணச்சந்தையில்
மாப்பிள்ளைகள்—

இன்று...
ஆணவிலை...
குதிரைவிலை...
அரிய பிறவி
இன்று...
கரியாய்...
பரியாய்...

படிகள்

படிகட்ட மறந்த
கணவனை—
நீதிமன்றம் இழுத்து
தன்னை—
மறவாதிருக்க
படிப்பினை புட்டும்
பெண்ணும்—
இரு,
படிதாண்டாப்
பத்தினி

மேற்கோள் ஆழ்வார்கள்

வள்ளுவர் சொன்னார்...
ஓளவை சொன்னார்...
பாரதி சொன்னார்...
என்று,
மேற்கோள் ஆழ்வார்கள்
இன்று
இலக்கிய மேடையில்
நார் உரித்து...
கயிறுதிரிக்கிறார்கள்
அவர்கள்—கயமாய்
சொல்வதற்கு
ஒன்று மில்லை...
பாவம்
ஶோத்திகள்

என்னத்தில் இப்பொழுது ஏன்
இடி விழுந்தது?

இருந்தாற்போல் தலையினை
யில் விழுந்து முகத்தைப் புதைத்
துக்கொண்டு குழந்தையிலும் அழக்
தொட்டங்கினான். சிவலௌகநாதன்
ஒடிவந்து பக்கத்தில் அமர்ந்து அவ
னது தலையை நிமிர்த்தினான்.
ஆதாவோடு அணைத்து முகத்தை
தடவியவாறு ஆறுதல் கூறினான்.
“ரவி என்ன இது?... குழந்தைய
பிள்ளை மாதிரி... தோன்றிகிறை
எழும்பு! எப்பீடியாவது இப்ப
ஊருக்குப் போகலாம்.”

2

இரவு பதினெடு மணியள
யில் புறக்கோட்டை பஸ் திலையத்
திலிருந்து அநுராதபுரம் செல்கிற
பஸ் கிடைத்தது. அநுராதபுரம்
சென்று அங்கிருந்து யாழ்ப்பா
ணம் போகிற வழியைப் பார்க்க
லாம், என்ற நினைவில் ஏறிக்
கொண்டார்கள். நண்பனது மடியில்
அழுது தீர்த்த பின்னர், பஸ்
கிற்குக் காத்துநின்ற ஓரிருமணித்
தியாலங்களில் ரவீந்திரனது அதிர்ச்சி ஓரளவு குறைந்தது போலக்
காணப்பட்டது. எதையாவது,
தேவையான பொழுது கடைத்
தான். கூடியகெதியில் வீடுபோய்
சேரவேண்டுமே என்ற தவிப்பு
மேலோங்கியிருந்தது.

இரவுப் பயணம். சிலரைத்
நாக்கம் அணைத்துக் கொண்டது.
இன்னுமர்ஸ் பக்கத்திலிருப்பவர்
களை அணைத்துக் கொண்டிருந்தார்
ரவீந்திரன் பின் இருக்கையில்
அமர்ந்திருந்தான். அவனுக்கு அரு
காணமயில் ஒருபெரியவர். அவர்,
அவன் து மனநிலையை அறியாமலே
சம்பாலிக்கத் தொட்டங்கினார்.
அவர்வைவிந்து கடைக்கும்பொழுது
பேசாமலிருப்பது பண்பற்ற செய்
லாகவும்பட்டது. பலவிழயங்களை
யும் விடுத்து விடுத்துக் கேட்டார்
சொன்னான்.

‘நீர் என்ன செய்கிறீர்?’

சிறு வயதிலிருந்தே ஜபா
நானும் பொழுதும் ஊட்டி வந்த
உற்சாகம்தானே படிப்பில் பெரிய
ஆர்வதையும் தூண்டியதுரியர்
வசூப்பில் சகமாணவர்களுடன்
போட்டி போட்டுக்கொண்டு கல்
லூரி... ரியூசன் என அல்லும்
பகலும் அயராத படிப்பு.

படிப்பதென்றால் கடமா? எவ்
வளவு செலவு: எதையுமே தனது
அசர உழைப்பினை ஜயா தள^{கி}
ராது எதிர் நோக்கினாரோ!

இரவுவெகுநேரம்வரை அவன்
படித்துக் கொண்டிருந்தால் தம் பி
இனிக்கானும் ராசா...படு! விடிய
எழும்பீப் படிக்கலாம்’ அவனது
உடல் பாதிக்கப்படுமாக்; அதி

காலை இரண்டு மூன்று மணிவரை
படிப்பை முடித்து அவன் படுக்
கைக்குப் போகும்வரை ஜயாவும்
விழித்துக் கொண்டே இருப்பார்.
நண்பர்களோடு சேர்ந்து படிப்ப
தற்காக அவன் வெளியே சென்று
விட்டால் திருப்பும்வரை ‘தமிழ்
எங்கை போனவன்?’ என அம்
மாவிடம் நச்சரித்துக் கொண்டு
வழியைப் பார்த்திருப்பார். எவ்
வளவு நேரம் விழித்திருந்தாலும்
அடுத்தநாள் விடியைப் புறமே—
தோட்டவேலைக்காக — அலுக்கா
மல் சுரிக்காமல் எழுந்து விடு
வார். ‘பாவம் ஜயாவைக் குதிரை
யில் இருந்திவைத்து உழைத்துப்
போடவேணும்’ என ரவி அடிக்கடி
நிறைத்துக் கொள்வான். அந்த

- நம்ம ராசமணியக்கா முந்தி கோவிலுக்குப் போவதே இல்லை. இப்போ அடிக்கடி கோவிலுக்குப் போகிறான் அதிசயமாயிருக்கே.
- இப்போ கோவில்களில் டி.வி காட்டுகிறார்கள் அதுதான்.

இதற்கு என்ன பதிலீச் சொல்லுவது? பல்களைக் கூட மாணவன் என்றால்தை உள்ள படியே கூறிவிடவாமா? எப்படி முடியும்?

இதற்கு முன்னர் ஒருநாள் கொழும்பில் அறிமுகமாகிய கனவான் ஒருவரிடம்பட்ட அனுபவம் இன்னும் மறந்துபோக வில்லை. அவர் இவனது 'ஏ.எல்.ரிசல்ட்'டைக் கேட்டார். சொன்னான் - பெருமை தொனிக்க. அவர் ஏனமாகச் சிரித்தார். 'தமிழ் ஸ்ரூடன்ஸ்கக்குப் பரிட்சைகளில் மாக்ஸ் அதிகம் போடுகிறார்களாம்!' பத்திரிகைகளில் வெளி வந்த தலையங்கச் செய்திகள் பெருந்தொகையான தமிழ் மாணவர்களுக்கு உயர்தர வகுப்புப் பரிட்சையில் மேலதிக புள்ளிகள்! அவன் தங்கியிருக்கும் வீட்டுக்காரர் நோட்டூட் அன்றைக்கு அதைத் தூக்கிப்பீடித்துக் கொண்டு வந்து கேட்டான் - 'இது சரியில்லாத வேலைதானே?' அவன் அதற்குச் சமாதானம் கூறமுடியாமற சுங்

கடப் பட்டான். அப்படி இன் ஞாரு தலைவரிலா?

ரவி மெளனம் சாதித்தான், என்ன பதிலீச் சொல்வது? பெரியவர் திருப்பவும் கேட்டார், நீர் உத்தியோகம் செய்கிறோ? பதில் சொல்லாவிட்டால் மனிசன் விடமாட்டார் போவிருந்தது. ஏன் இப்படித் திருக்கிறார்?

'சொல்வதைச் சொல்லடும்' என மனதிலே திட்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு உள்ளத்தைக் கூறினான்.

'ஒழுங்காக விடைத்தான்களைத் திருத்தியிருந்தால் ஒருவேளை உமக்கும் யூனிவெசிற்றியில் இடம் கிடைத்திருக்காது' திட்டவட்டமான தீர்ப்பு!

அவனுக்குப் பெரிய கவலையாக இருந்தது. அல்லும் பகலும் அயராது படித்தது இப்படி ஒரு கெட்ட யெரைச் சம்பாதிப்பதற்குத்தானே? படித்து உயர்மட்டத் திலிருக்கின்ற கனவான்களே இப்படியென்றால் பத்திரிகைச் செய்திகளைப் பார்க்கின்ற சாதாரணமக்கள் எம்மாத்திரம்? தமிழ்மாணவர்கள் கல்வி முறையில் உள்ள பலவித திட்டங்களில் தாங்கள் பாதிக்கப் படுவதாக எதிர்ப்புக்காரர் தெரிவிப்பதை அழுக்குவதற்கு மேவிடத்திலுள்ள வர்கள் கிளப்பினிட்ட புரளிதானே இது?

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் தரப்படுத்தல் போன்ற தடைகளைக் கடந்துதானே அவன் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நுழைய முடிந்தது. இப்பொழுது இப்படியொரு பழியா? இப்படிப் பழியைச் சுமந்து கொண்டு எப்படி மற்றவர்கள் முகத்தில் விழிப்பது? இப்படி. படித்தவற்காக வெட்கப்பட வேண்டிய நிலையை வேறு எந்த நாட்டிலாவது இருக்குமா?

இன் முறியாத ஒருவித வேதனை மனதைக்கடை ஆரம்பத்து. இது ஜூா இறந்து

போய்விட்ட கவலையை விடப் பெரிதாக வருத்தித்து.

அந்த ஏழைத் தந்தை அவனை கல்விமானுக உயர்த்துவதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார். உயிரை வெறுத்து உடலை உருக்கிக் கல்விச் செல்வத்தை அளித்த ஜூா, இப்பொழுது இருந்தால் இந்தப் பழியை எப்படித் தாங்கிக் கொள்வார்?

பயணம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. பிரயாணிகள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கவலை இல்லாத மனிதர்கள். சாரதியைப் பார்க்க பாவமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு பேரையும் பாதுகாப்பாகக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு அனுடையது. இந்த நடுநிசியிலும் விழிப் போடு ஒடுவதைப் பார்த்தால் அவனுக்காகவே விழித் திருக்க வேண்டும் போவிருந்தது.

3

ஒடிக்கொண்டிருந்த பஸ்சை கும்மிருட்டில் நின்று ஒருான் மறித்தான். பஸ் சடுதியாக நிறுத்தப்பட்டது. அந்தக் குலுக்கத்தில் பலருக்கு உறக்கம் கலைந்தது. இவன் இப்படி நிறுத்தி நிறுத்திப் புறப்பட்டால் எத்தனை மனிக்குத்தான் போய்ச்சேருவது முன்னுமினுப்புக்கள். அவ்வளவு அவசரமாக போக வேண்டிய ஏதோ

● கார்காலம் என்கிறங்களே என்ன அது?

□ இதுகூடத் தெரியாதா? இப்போ எங்கும் விதவித மான் கார்கள் ஒடும்காலம்.

ஆராய்ச்சி

அவன் தன் நோய்க்கு டாக்டரிடம் சென்றான்.

பரிசோதனை செய்த டாக்டர் சில மருந்துகளையும் கொடுத்தார்.

எந்தவித குணமுயில்லை டாக்டர் யோசித்தார்,

அவன் வேறொரு டாக்டரை நாடினான்.

அவர் எக்ஸ்ரே எடுத்தார்.

இரத்தம் சோதித்தார், ஊகிள் போடப்பட்டன.

எந்த வித குணமுயில்லை டாக்டர் யோசித்தார்,

வியாதி அவருக்கு X ஆகவே இருந்தது,

அவன் இன்னொரு பெரிய டாக்டரை அனுகினான்.

மீண்டும் X ரே.....இரத்தம்..... ஊகிள் - மருந்துகள்... குளிசைகள்...

இறுதியாக,

மின்சார சிகிச்சையும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

-எந்தவித குணமுயில்லை.

அவன் ஒரு சர்ஜனிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். சத்திர சிகிச்சைதான் ஓரேவழி என்றார் அவர்.

முன்னர் சிகிச்சை செய்த டாக்டர்களைத் திட்டினார்.

காலங் கடந்து விட்டதாகப் பேசினார்...

கொஞ்சம் 'சீரியஸ்' தான் என்றும் வெருட்டினார்...

மீண்டும்... X ரே எடுத்தப்பட்டது...இரத்தம் சோதிக்கப்பட்டது... ஊசி கள் போடப்பட்டன...

அறிக்கைகள் வந்தன...

டாக்டர் யோசித்தார்...

அடுத்தவாரம் 'ஓப்பரேசனுக்கு' நாடகுறித்தார்.

உதவி டாக்டர் பெரியவரிடம் கேட்டார்.

'இவருக்கு என்ன வியாதின்று கண்டுபிடித்து விட்டர்களா சேர்'

'நோ... ஆனால் இது 'ஒரு இன் ரெஸ்டிங் கேஸ்...' ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய வியாதி...'

என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லிய படி நகர்ந்தார்.

ஆங்கிலம் தெரிந்த அவன் அதிர் சியில் மூர்ச்சையானான்.

-மெளனை

கலைபோகிற அலுவல்கள் இருக்கிறது, அவர்களுக்கு!

சாரதி கண்ணுடியூடாக வெளியே பார்த்து, 'மொக்கத?' என்றான். பஸ்சை மறித்தவன் அண்மையில்லாது வீபரம் சொன்னான்.

வீதியின் குறுக்கே வீழுந்து கிடக்கும் தெள்ளை மரத்தையும், மறுபக்கமாகப் பள்ளத்தில் பிரண்டு கிடக்கும் லொறியையும் கவனித்த பிரயாணிகள் விபத் தொன்று நடந்திருப்பதை ஊகிக் கிண்றனர்.

வீதியில் ஒருவன் பிரக்ஞா யில்லாமற் கிடந்தான்.

துக்கங்கள் பறந்துபோக ஒரு வரை ஒருவர் முந்திக்கொண்டு வெளியே குதிக்கிறார்கள். நோந்து போய்க் கிடக்கிறவனுக்கு உதவி செய்வதில் இவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கின்றதே!

இனத்தைப்போலக் கிடந்த வணச்சுழுந்துகொண்டு விசாரணை ஆரம்பிக்கின்றது.

‘பேச்சு மூச்சில்லாமல் கிடக்கிறேன்?’—‘என்ன நடந்தது?’

பஸ்சை மறித்தவன் விஷயத்தைச் சொல்கிறான்—

சற்று முன்னர் அடித்தபெரிய காற்றினால் மரமொன்று வீதியின் குறுக்கே சாய்ந்திருக்கிறது. வேகமாக லொறியை ஒட்டிவந்த சாரதி மிக அண்மையில் வரும் வரை அதைக் கவனிக்கவில்லை. கண்டபின்னர் பாரத்தோடு வந்த லொறியின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதனவு நெருக்கம்.

மரத்தோடு லொறி பலமாக அடிப்பட, சறுக்கி சீசப்பட்டு மறுபக்கமாகப் பள்ளத்தில் பிரண்டு விட்டது. சாரதி தருணத் தில் வெளியே பாய்ந்து தப்பிவிட்டான். சிறுகர்யங்கள். அவன் துநண்பன் ‘கிளீனருக்கு’ பலமாக அடி, இருநில் எல்லாமே அதிர்க்கியாக நடந்து முடிந்துவிட்டது.

சிரமத்தோடு அவனை இழுத்துத் தாங்கிவந்து வீதி ஒரத்திற்கிடத்திட்டு வெளியே பார்த்துதான் வேலு?

வேலு: பள்ளிக்கூட வீவு நாட்களில் ஆசிரியரைக்காண்பது.

விட்டு ‘யாராவது வரமாட்டார்களா?’ என்ற ஏக்கத்தோடு நின்றிருக்கிறான்.

‘வெறியிலை வந்திருப்பான்?—‘ஏன் ஒரு நிதானமாக ஒடக்கூடாது?’ பஸ்சிலே வந்தவர்களின் அபீப்பிராயமும், அனுதாபமும், “இப்பொழுது என்னசெய்யப் போகிறோம்”

எப்படியாவது கொழுப்புக்குக் கொள்ளுகிற செல்வதுதான் நல்லது—அங்கே எங்கள் கடையும் இருப்பதால் கவனிப்பதற்கு வசதியாயிருக்கும்’ என அவன் பதிலளித்தான்.

4

சி

மிகளத்தில் எழுத வாசிக்க அவ்வளவு தெரியாவிட்டாலும் சிங்கள குடும்பங்களுடன் இரண்டறக் கலந்திருக்கிற புண்ணியத்தில் பேசவும் பேசவதைப்பறிந்து கொள்ளவும் ரவீந்திரனுக்கும் முடியுமாகையால் அவர்களது சம்பாஷ்ணை வீளங்கூக்கடியாக இருந்தது. அவர்கள் கதைப்பதி விருந்து அது முந்தல் எனும் இடத்துக்கு அண்மையான ஒரு இடம் என அறிந்து கொண்டனர், முந்தவில் ஒர் அரசினர் வைத்தியசாலை இருக்கிறதாம். ஆனால் அங்கு வைத்தியசாலைகள் குறைவு எனக் கதைத்துக் கொண்டார்கள்.

‘நீ கொல்வது போல எப்படியாவது கொழுப்புக்குக் கொண்டு

பாலு; உனக்குபிடிக்காதது என்ன வேலு?

வேலு: பள்ளிக்கூட வீவு நாட்களில் ஆசிரியரைக்காண்பது.

போவதுதான் தல்லது...எப்பிடிக் கொண்டு போகப் போகிறும்?"

"கொழுங்புக்குப் போகிற சாமான் லொறிகளில் போகலாம். இப்பொழுது ஒன்று போனது. ஆனால் அவர்கள் ஏற்ற முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள்."

"ஏன்?"

"இடமில்லையாம்...! அவர்கள் தமிழ் ஆக்கள்!"

"கொஞ்சம் கட மனிசத் தன்மை இல்லா வர்கள்."

சிவலோகநாதனுக்கு அவர்களது இந்த அபிப்பிராயம் கொதி ப்பை ஏற்படுத்தியது, "பார் மச் சான் இந்த விஷயத்தையும் துவே சமாய்த்தான். கதைக்கிறான்கள்" என்றால்.

"ஆனால் இப்படி ஆபத்தியை கைவிட்டுப் போறதும் பிழை தானே?... நானோக்கு இதே நிலமை அவனுக்கு நடந்தால் ஆர் பாக்கிறது?" என ரவிந்திரன் நியாயத்தைக் கூறி அவனைச் சமாதானப் படுத்தினான்.

அவர்களது குறுக்கு விசாரணை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

இறுதி ஆஸ

டாக்டர்: உந்த நோயிலிருந்து தப்புவது கஷ்டம்... இறுதியாக நீ விரும்பிய தைக் கேள்.

நோயாளி: என்னால் தெளிவாக கப் பேசுமுடியாது... உங்க காதைக்கிட்டக் கொண்டு வாங்க.

டாக்டர்: சரி...என்னசொல்

நோயாளி: வேறு டாக்டர் என் நோய்க்கு வைத்தியம் செய்தால் நல்லது.

டாக்டர்: !!!

'வேறை லொறிகள் வராதா'

'சாமான் லொறிகள் வரும்.'

இதற்குள்ளே சிலர் எப்படிப் பஸ்ஸை மறுபக்கம் எடுக்கலாம் என்ற ஆராய்ச்சியில் இறங்கினார்கள்.

"சரி! அப்ப இனி வருகிற லொறியை மறித்துக்கொண்டு போ! நாங்கள் போகிற வழியிலை வந்தால் சொல்லி அனுப்பிவிடும். ஒரு நோயாளிக்கு ஆலோசனை வழங்குகிற வைத்தியரின் கரிகளே!

தென்னைமரம் சாய்ந்து விதியின் குறுக்கே கிடப்பதால்பஸ்ஸை மறுபக்கம் எடுப்பது சிரமம் கலந்தாலோசிக்கப்பட்ட பிண்டே, எல் வோருமாகச் சேர்ந்து மரத்தை இன்னும் சுற்று உயர்த்தினால், ஓரமாகத் திருப்பி, மறுபக்கம் எடுத்து விடலாம் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

5

அந்த மனிதன் இறந்தவன் போலக் கிடந்தான். கண்கள் முடிக்கிடக்கின்றன, என்றாலும் முச்சு இருக்கிறது.

அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தனர், கைகள் உயர்ந்தன. சரிந்திருந்த மரம் மெதுவாக உயர்ந்தது.

"லொறியிலை போனவங்கள் தயிழர் என்றபடியால்தான் தங்களை விட்டிட்டுப் போனவங்கள் என்று அவன் சொன்னான் இவங்கள் துள்ளியடிக்காதைப் பார்த்தாலே ஏதோ வெட்டிப் படுங்கப் போருங்கணாக்கும் என்கு நினைச்சன்... இப்ப இவங்களும் விட்டிட்டுத் தானே போகப் பொருங்கள்!" சிவலோகநாதன் சினங்கொண்டு கேட்டான்,

இப்பொழுது பஸ் மறுபக்கம் வந்துவிட்டது. 'இனிக்காலைவரை போகமுடியாது தானே?' என

பல்குவை

பல்டாக்டர்: உங்க பற்கள் ஒட்டடையைத் தங்க தத்தாலா, வெள்ளியாலா நிரப்புவது.

மற்: இறைச்சியால் நிரப்ப முடியாதா? என்னையா உந்தக் கேள்வி கேட்கி நீங்க...

ஏக்கம்படர்ந்திருந்த முகங்களை வாம் மலர்க்கியடைந்தன. ஒருவரை ஒருத்தர் முந்திக்கொண்டு பஸ்ஸில் ஏற்றதொடங்கினார்.

"மனிசன் ஜக்கியப்பட்டால் என்னதான் முடியாது? எவ்வாரும் ஒன்று சேர்ந்த படியால்தான் இந்தப் பெரிய மரத்தையே நொடிப் பொழுதில் உயர்த்தி வாகனத்தை மறுபக்கம் எடுக்க முடிந்தது. இப்படித்தான் மனிசர் ஒருத்தருக்கொருத்தர் உதவி யாயிருக்க வேண்டும்," முன்னர் அறிமுகமாகிய பெரியவர் ரவிந்திரனைக் கண்டதும் இப்படிக் கூறிக்கொண்டு பஸ்ஸில் ஏற ஒடினார்,

"ஜக்கியம், ஒற்றுமை என்கு சொல்லுறதும் சந்தர்ப்பவாதம் தான். கெதியிலை போய்ச்சேர வேணுமென்ட என்னைத் திலைதான் இங்களெல்லாம் இந்த மரத்தைத் தூக்கிறதுக்கு ஒன்கு சேர்ந்தாங்கள்.

இல்லாட்டி ஒருத்தரையும் பிடிச்சிகிருக்கலாது,"—பெரியவர் மேல் ஏற்பட்ட சிற்றத்தை ரவிந்திரனைடம் காட்டினால் சிவா.

அதைப் பேசாமலிருந்த ரவிந்திரனுக்கு இப்பொழுது சிவாவை சமாதானப்படுத்த வேண்டும் போவிருந்தது.

"எந்தப் பிரச்சனையையும் வகுப்புவாதமாக்கிறதிலை ஒருபல னும் கிடைக்கப் போறதில்லை..."

தன்றை இனத்தவன் எண்டபடியால் நிச்சயம் உதவுவான் என்று லொறிக்காரன் நினைச் சான்... ஆனால் இவங்கள் அந்தக்காரனைத் துக்காவது தங்கடை அற்பதேயவைகளைக்கூட விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராயில்லை; மனிசநிலை ஊறிப் போயிக்கிற சுயநல உணர்வுதான் இது! சிங்களவங்கோயா தமிழ் ஞயோ இருக்கிறதாலை எந்தவித மான விவேஷ குணமும் தோன்றுது மனிசவர்க்கத்திலை சுயநலம் கருதாத ஒற்றுமையுணர்வு இருந்தாத்தான் உண்மையான ஜக்கியம் பிறக்கும்."

பஸ் 'ஸ்ராட்' செய்யப்பட்டது.

"கிட்ட இருக்கிற ஆஸ்பத திரியிலை கொண்டுபோய் முதலுதவி யெண்டாலும் செய்திருக்கலாம்தானே?" சில்லோகநாதன் அபிப்பிராயப்பட்டான்.

-ஜ்யாவைக் கட்டிலிற் கிடத்தி யிருப்பார்கள். அப்மாவும்,

தங்கைகளும், அக்காவும் உயிராமாய்த்துக் கொள்வது போலக் குளறிக்குளறி— ரவிக்கு அவர்களோடு சேர்ந்து குளறவேண்டும் போலிருந்தது.

"இனி ஏதாவது லொறி வருமோ தெரியாது!" - திரும்பும் சிவாலின் நச்சரிப்பு, அவனால் இருப்புக்கொள்ள முடியவில்லை.

—பஸ் ஓடுகிறது!

பிள்ளே திரும்பிப் பார்த்தான் ராவி. இருள்— 'போகவா நிற்கவா?' எனத் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு உயிர் அவனது அடிப்பட்ட உடன்— 'செத்துப்போய் விடுவானு?'

அந்த ஏழைத்தொழிலாளியின் மகன் எங்கேயூவது ஒரு பாவமும் அறியாமற் படித்துக் கொண்டிருப்பான். தனது தந்தையை ஒரு நாளைக்காவது சொகுசாக இருந்தி உழைத்துப் போட-

வேண்டும் என்று கவு கான்பான். 'Your Father Expired Funeral Tomorrow' எனதூர்இடி விழும்.

இப்பொழுது ரவிந்திரனுக்கும் இருப்புக் கொள்ளமுடியவில்லை. இருக்கையைவிட்டு எழுந்தான்.

மனியை அடித்ததும் பஸ் நிறுத்தப்பட்டது. பிரயாணிகள் சினத்தோடு திரும்பிப்பார்த்தனர்—நடத்துனர் கேட்டான்; என்ன விஷயம்?

ரவி தனக்குத் தெரிந்த சிங்களத்தில் பதில் சொன்னான், "உயிரோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறவனை இப்படி விட்டுப்போற்று சரிதானு?"

—சரியான கேள்வி, இனி அவர்கள் எல்லோருமே திரும்பவேண்டும்.

சுருதிபேதம்....

அந்த கர்நாடக சங்கீத விதவானின் சாஸ்திரிய ஞானம் அபரிமிதமானது.

எவ்வாறும் அவருக்கு மரியாதைதான் ஆனாலும்—

கச்சேரி, அதுஇது என்று எவ்வாறும் அவரை அனுகவே இல்லை,

வருமானம் கம்மியாகவே இருந்தது.

அருகில் ஒரு 'பொப்' மியூவிக்காரன்.

குரவ்வளமோ... ஞானமோ... பூஜியம்தான் ஆனாலும்— வருமானம் எக்கச் சக்கம், தினமும் 'புரோகிராம்' தான் விதவான் மகனுக்கும் குரல் வளமானதாகவே இருந்தது—

'இவனைப் 'பொப்' பாடகனாக்கினால் என்ன?'

விதவானின் வறுமை வருமானத்தை யோசித்தது அருகிலுள்ள 'பொப்' மியூவிக்காரரின் குழுவில் அவனைச் சேர்க்க ஒரு நல்லநாளை தேர்ந்தெடுத்தார்.

அன்று அதிகாலை, விதவான் விட்டுக்கதவை யாரோ தட்டினார்கள்.

கதவைத்திறந்தார், பொப் மியூவிக்காரர் நின்றிருந்தார் குருவே சிஷ்யனைத்தேடி வந்த இன்ப அதிர்ச்சி... வரவேற்று முடிய...

"உங்களிடம் ஒரு உதவி" பொப் கேட்டார்.

"என்னிடமா... நீங்க புகழ்மிக்க பாடகர்..." — ஐஸ்வைத்தார் விதவான்.

"என்ன ஐயா, புகழும்... பணமும்... நிம்மதியில்லை போதையிலை வாழ புகழும், பணமும் போனத தெளிய முந்தியே போயிரும்... 'யைம்' உள்ளதும் வயிக்கவைப்பதும் தான் சங்கிதம்... அந்தப் பொக்கிஷும் உங்களிடமிதான் இருக்கு... நம்ம கந்தல்களிலை வெறிதான் இருக்க பாட்டோ யைமோ இல்லை... அதுதான் நம்ம மகனுக்கு நீங்க சங்கிதம் கற்றுக் கொடுக்கனும்... நான் கத்திக் கெடுக்கிற அமைதியை அவள் பாடிக்கொடுக்க நும் இன்று நல்லநாள்... மகளை அனுப்பி வைக்கிறேன் ஆரம்பியுங்கோ..." என்றார் பொப்.

விதவான் முகத்தில் ஈயாடவில்லை.

தலையை அசைத்தார்.

பழைய பல்லவி தொடர்ந்தது.

—மெள்ளு

பிடிச்சுடைப்

- வீதியில் தலையில் விழுந்த தேங்காயை வீட்டிற்கு எடுத்து வரவில்லையே என்று வீட்டால் வெளிக்கிடுத்தி விட்டானே!

- அதிமதுரம் -

- நகரத்தில் ஷேட் இவ்வாமல் திரிவது அநாகரீகம் தான்... ஆனால் ஏழைகளுக்கும் வயிறு இருக்கிறது என்பதை எப்படி அரசியல் வாதிகளுக்குக் காட்டுவது.

- விலைவாசி உயர்வு... பசி தாங்க முடியவில்லை பஸ்கட் டண் உயர்வு... நடை தள் ளாடுது.

- “நாடு எக்கேடு கெட்டால் எனக்கென்ன? எனக்கு நல்ல காலம் என்று சாத்திரிசொல் வீட்டாரே...”

- எனது 30 பரப்புக் காணியில் 10 பரப்பை மகனின் ரியூட் டரிச் செலவுக்கு விற்றேன். 10 பரப்பை பஸ் செலவிற்கு விற்றேன். 10 பரப்பை படித்த பின் ஓயை அந்தியநாடு போக விற்றேன்.

முனுமுனு முறுவஸ்

சிற்றி பேணிச்சர்

- கலீத்துவமான
- நிலையான உறுதிமிக்க
- விலையில் நேர்த்தியான

கவினுறு தளபாடங்களின்
மனங்கவர் தேர்வுக்கு

உங்கள் இல்லம்
பளிங்குமானிகையாகத் திடழு

உங்கள் தேவைகளை
திருப்தியுடன் பெற...

சிற்றி பேணிச்சர்

- கல்துரையார் வீதி,
- யாழ்ப்பாணம்.

மாணவ மனிகளே!

உங்கள் சிருடைகளை திருப்திகரமாகவும்,
பிரகாசமாகவும் சலவை செய்ய
மில்க்வைவற் நீல சோப்பை
வாங்கி உபயோகியுங்கள்.
மேலுறைகளை சேர்த்து அனுப்பி
மில்க்வைவற் அப்பியாகக் கொப்பியையும்
அறிவு நூல்களையும், மில்க்வைவற் செய்தியையும்
1981ம் ஆண்டுக்குரிய கலன்டரையும்
பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

மில்க்வைவற் யாழ்ப்பாணம்

யாழ்ந்தகளில்

நத்தார் மலிவுவிற்பனை

சுகலவிதமான ஒனிப்பதிவு வேலைகளுக்கும்
யாழ்ந்தகளில் முன்னணி ஸ்தாபனம்.
V. P. P. கவனிக்கப்படும்.

நாஷனல் பனசோனிக் தயாரிப்புகளுக்கு யாழ்ப்பாணப்பதி விதி யாகஸ்தர்கள்.

- நாஷனல் பனசோனிக் (National Panasonic) ரேடியோக்கள், ரேடியோ கசட், தனிக் கசட்டுகள்.
- பிக்ஸிரோன் (Bigstone) கசட், கசட் ரேடியோக்கள்.
- செனிக் (Senic) ரேடியோ.
- எலக்ட் (Elect) ரேடியோ.
- ஸ்கைக்ரே (Skyro) ரேடியோ.
- சுசுகி (Suzuki) ரேடியோ.
- மக்ஸல் (Maxel) அக்பா (Agfa) ரீடி கெ (T D K) சங்கி (Sanki). கசட் வகைகள்.

radios ரைஸு

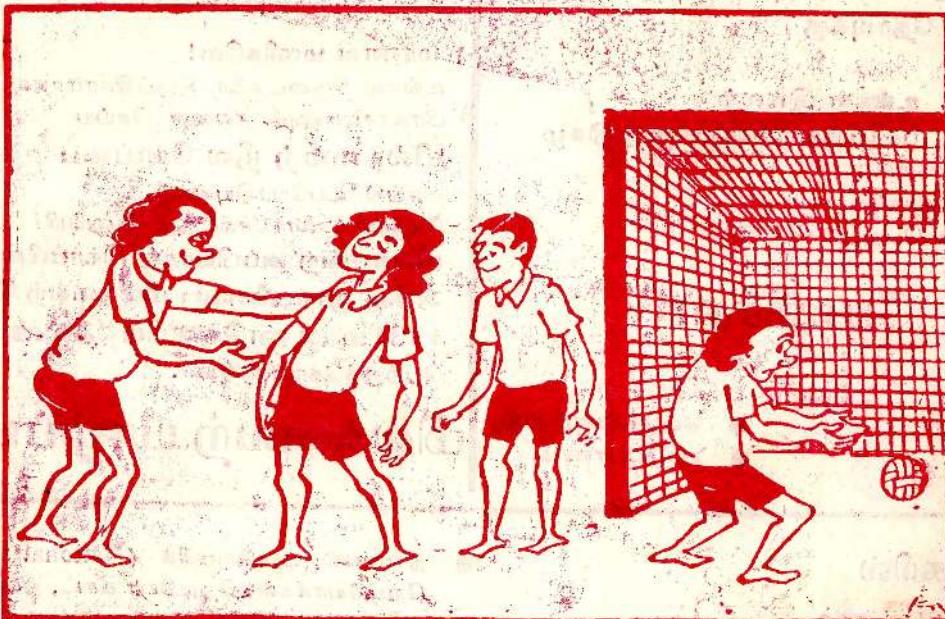
ரேடி யோஸ் பதி

58 கல்துரையார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 7805

உடம்பந்தாட்ட விள:

என்னைப் பாராட்டதேயுங்கள்

அண்ணு கோப்பியைப் பாராட்டுங்கள்

அண்ணு கோப்பித் துணுக்குப் போட்டியில்

ஏராளமான நேயர்கள் பங்குபற்றியுள்ளனர் சிறந்த துணுக்குகள் தொடர்ந்து வெளிவரும் பிரசரிக்கும் துணுக்கு எழுதியவர்களுக்கு 3 மாத சிரித்திரன் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

காதலன்: கண்ணே! இவ்வளவு நேரமும் நீ என்னேடு பேசா மல் இருந்ததெல்லாம் உன் வாய் முத்து சிதறிவிடும் என்ற அச்சத்தினாலா?

காதனி: முத்துக்கள் சிதறினால் தான் தேவலையோ என்வாய்க் குள் இருந்தது அதைவிடப் பெறுமதி வாய்ந்த அண்ணு கோப்பியல்லவா! அத்தான் அதைச்சிந்தவிடலாமா?

செ. குணராத்தினம்
3ம் குழுக்குத்தெரு
அமிர்தகழி
மட்டக்களப்பு.

மனைவி: கல்யாண சாமான்சன் சீர்வரிசைச் சாமான்சன் மாப்பிள்ளை விட்டார் சொன்னபடி செய்துவிட்டோமே. பிறகு ஏன் உம்மனு முஞ்சியாட்டம் இருக்கிறார்கள்.

கணவன்: நீ அண்ணு கோப்பித் துள் பைக்கற் ஒன்றுகூட வைக்க வில்லையாம்

ச. ரா. பா.

துணுக்குகள் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:
அண்ணு கோப்பித் துணுக்கு மே/பா சிரித்திரன் 559 கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கதையைக் கேட்டங்களோ?
உயியிலிருந்து சீமெந்து தயா ரிகைப் போ கிரூர் களாம். சாராயத்தைக்கொண்டு கார் ஓட்டப்போகிறார்களாம்...

● “அவங்க தண்ணீரிலிருந்து பெட்டோல் கூட உண்டாக கலாம். ஆனால் ‘அண்ணு கோப்பிக்கு மாற்றுக எதை யுமே கண்டுபிடிக்க முடியாது.

இரா. நாகலிங்கம்
ஆரையம்பதி
காத்தான்குடி